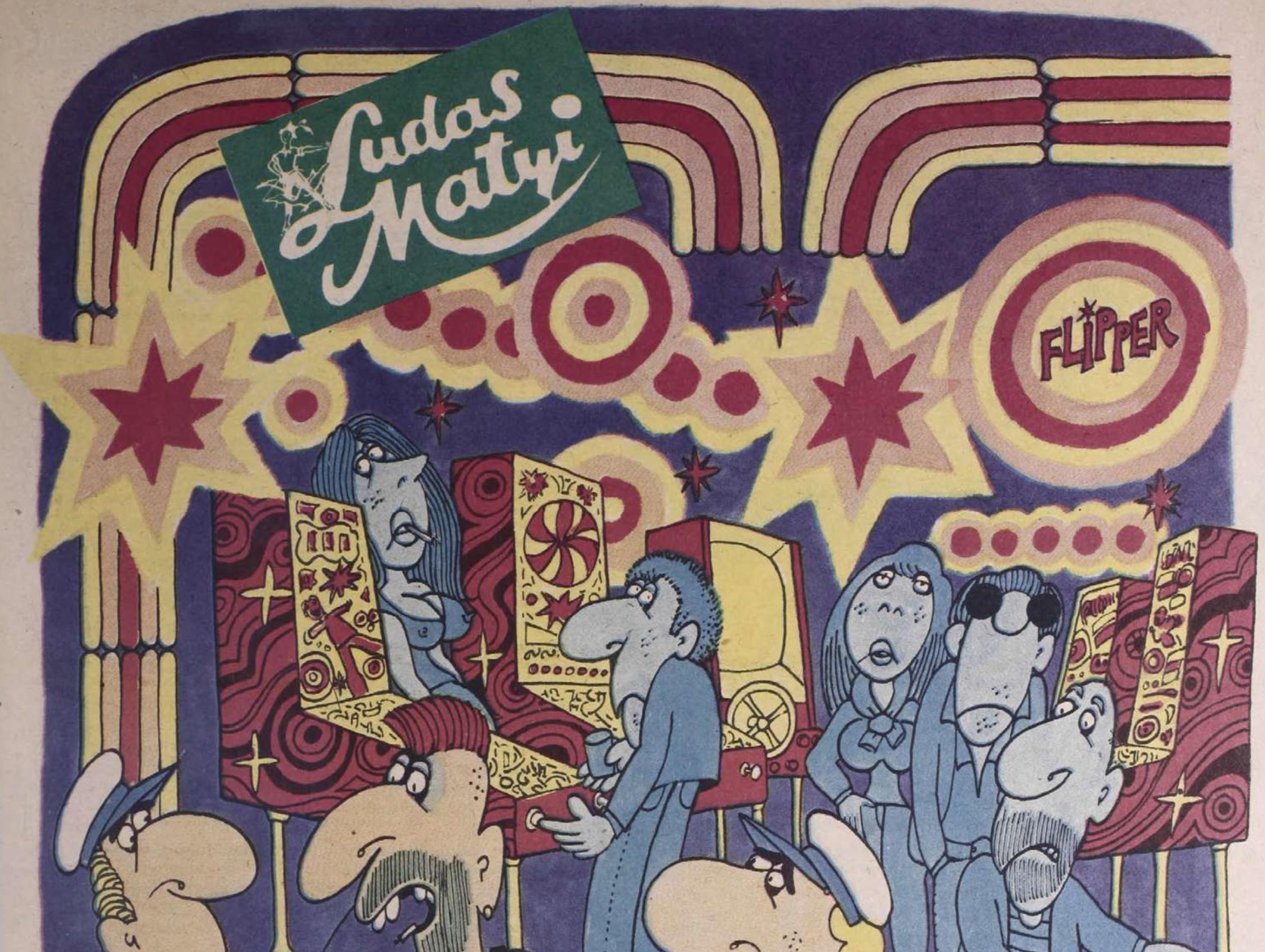
40. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM Ára: 3,– Ft 1984. ÁPRILIS 12.

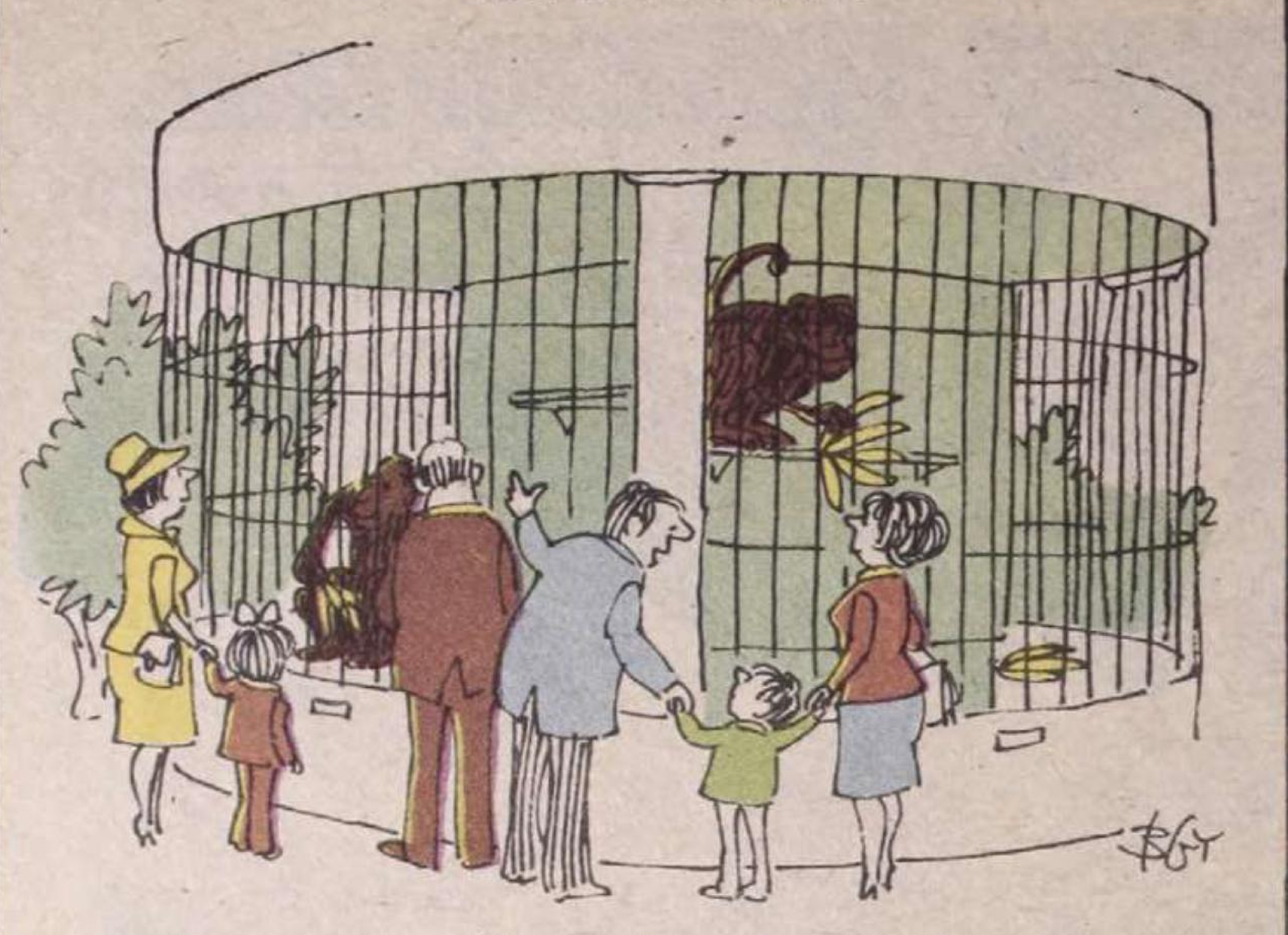

Balázs-Piri Balázs rajza

„Kérem, én még nem játszottam,
Nem játszottam,
Nem játszottam,
Játszani szeretnék mostan."

(Szép Ernő)

SZEMLÉLTETŐ OKTATÁS

– Na, elhiszed végre, hogy csak a majmok esznek banánt?!

A fejétől a farkáig

Ismerősöm autóbusszal Bécsbe utazott, vett hát egy jegyet a szomszéd fővárosig és egyet onnan vissza. És meglepődve mutatta a két jegyet:

Budapest–Bécs: 628 forint.

Bécs–Budapest: 377 forint.

Hogyan lehetséges – töprengett –, hogy a két út ára nem egyforma, amikor Bécs ugyanannyira van Budapesttől, mint Budapest Bécstől? Diszkréten megkérdeztem: „Visszajön?" „Természetesen" – vágta rá. „Nohát – magyaráztam – itt lehet a titok nyitja: a visszaút kedvezményes. A hazajövetelt preferálják."

A ligeti kikiáltó gyermekkoromban így ajánlotta a mutatványos műsorát: „Itt látható a csodakígyó! A fejétől a farkáig 30 méter, a farkától a fejéig 40!" Nem ugrottunk be neki. Mert ugye ez képtelenség?! Azóta rá kellett jönnöm, hogy mégis lehetséges! És nem csupán a buszon! Mert az is előfordul, hogy egy Fej rövidebb úton jut valamiféle előnyhöz, mint egy ... De hagyjuk most az éles kanyarokat, van még példám a valódi közlekedés területéről. A budapest–bécsi busz különös tarifája nem egyedülálló.

Olvasom a csodálkozó hazai utas levelét: rendszeresen jár Keszthelyről Sümegre meg vissza autóbusszal. Ha Sümegről Keszthelyre utazik, a jegy ára 28 forint. Ha Keszthelyről Sümegre, 34 forint. Kíváncsiskodni próbált, de a sümegi forgalmi irodában magyarázat helyett azt a választ kapta, örüljön, hogy Sümegről Keszthelyig csupán 28 forintot kell fizetnie. Ami nagy igazság, de utasunk ahelyett, hogy csendben örvendezett volna, tovább nyomozott. Kiderítette, hogy a két járat két különböző helyi Volán-vállalathoz tartozik. Az egyik így állapította meg a jegy árát, a másik úgy. Az újságnak írt levele nyomán megígérték, hogy intézkednek a díjszabás egységesítése tárgyában ... Remélhetően nem úgy, hogy Sümegről Keszthelyre is 34 forint lesz a jegy. (A Budapest–bécsi busz esetét sem azért írom meg, mert keveslem a 377 forintos tarifát!)

A legérdekesebb azonban az, hogy ha az említett utas nem teszi szóvá, hogy úgy látszik, Sümeg és Keszthely között nem akkora a távolság, mint Keszthely és Sümeg között, az illetékes vállalatok talán sohasem értesülnek arról, hogy amíg a farkától a fejéig ennyi, a fejétől a farkáig annyi. Az adatokat most már mellőzöm, úgyis kezdek belezavarodni: hol a farok? És hol a fej?

Földi Iván

Parkoljunk gyorsabban?

Hazánkban ma már majd egymillió honfitársam meg tudja erősíteni azt az állításomat, hogy kocsit tartani nem olcsó mulatság. Szerviz- és alkatrészköltségek, benzin, biztosítás ... stb.

Ráadásul – fittyet hányva a nyerőautomaták körül kialakult társadalmi vitára – gombamódra elszaporodtak városszerte a parkolóórák.

Ezt teletömöd egy- és ötforintosokkal, mire elkezd ketyegni. Nagyon gyorsan. Ha a kifizetett és kimért idő letelik, egy piros tárcsa jelzi, hogy megbuktál. A parkolóórákat csak kétórás időtartamra lehet megtömni, ezért gyakori látvány, hogy megbeszéléseken, értekezleten egy-egy résztvevő az órájára pillantva feláll, és aprópénzét csörgetve lerohan újratölteni a parkoló taxaméterét. Persze előfordulhat olyan, a kocsin kívüli tartózkodás is, ahol ez a felállás nem megy.

Sok mindent lehet a szokásosnál gyorsabban csinálni – például felhörpinteni a forró kávét, behabzsolni az ebédet, átfutni az újságot –, de parkolni gyorsan nem lehet.

Ha pedig az óra leketyeg, büntetés vár rád az ablaktörlő lapátja alá csippentve. Sokáig ez ellen úgy védekeztem, hogy előre leszereltem az ablaktörlő lapátját, hogy ne legyen mi alá becsíptetni a büntetőcédulát. De a parkórák őrei legalább ilyen leleményesek, és a bírságolási cédulát nagyon ügyesen mégiscsak el tudják helyezni a kocsi felületén. Legutóbb a kipufogócsövembe szutyakolták bele.

A bírság pedig elég szigorú. Ha csak egy perccel is túlléped a kifizetett időt, 4 forint parkolási pótdíjat és 40 forint bírságot kell a helyszínen, vagy a postán befizetned. A csekket azonban gyakran elmossa az eső, vagy egyszerűen elveszíted, így a lakásodra már 104 forintról szóló bírság érkezik meg.

Miért pont 104 forint? Soha nem fogod kitalálni! Néhány évvel ezelőtt ugyanis született egy nagyon okos igazságügyminiszteri rendelet, amely kimondotta, hogy a 100 forint alatti követeléseket nem lehet bírói úton behajtani. A 104 forintot viszont már igen, mert ez felette van a határösszegnek.

No de én sem most léptem le a Merkúr sorszám-táblájáról, kitaláltam én ennek is az ellenszerét. Ha megérkezik a 104 forintról szóló csekk, én azonnal lerohanok a postára, és feladok – 5 forintot a garázsipari vállalat címére. Így annak követelése mindössze 99 forintra zsugorodik, amelyet már megint nem tud rajtam behajtani.

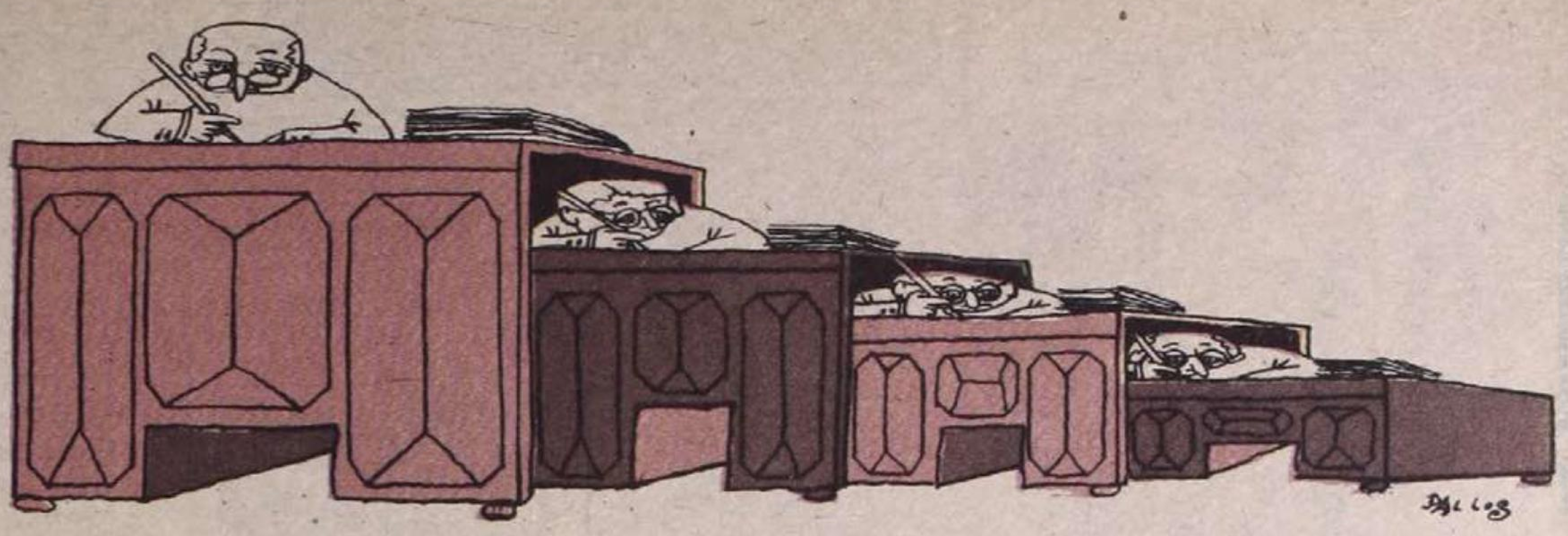
Trunkó Barnabás

HA EGY ÜZLET MEGINDUL

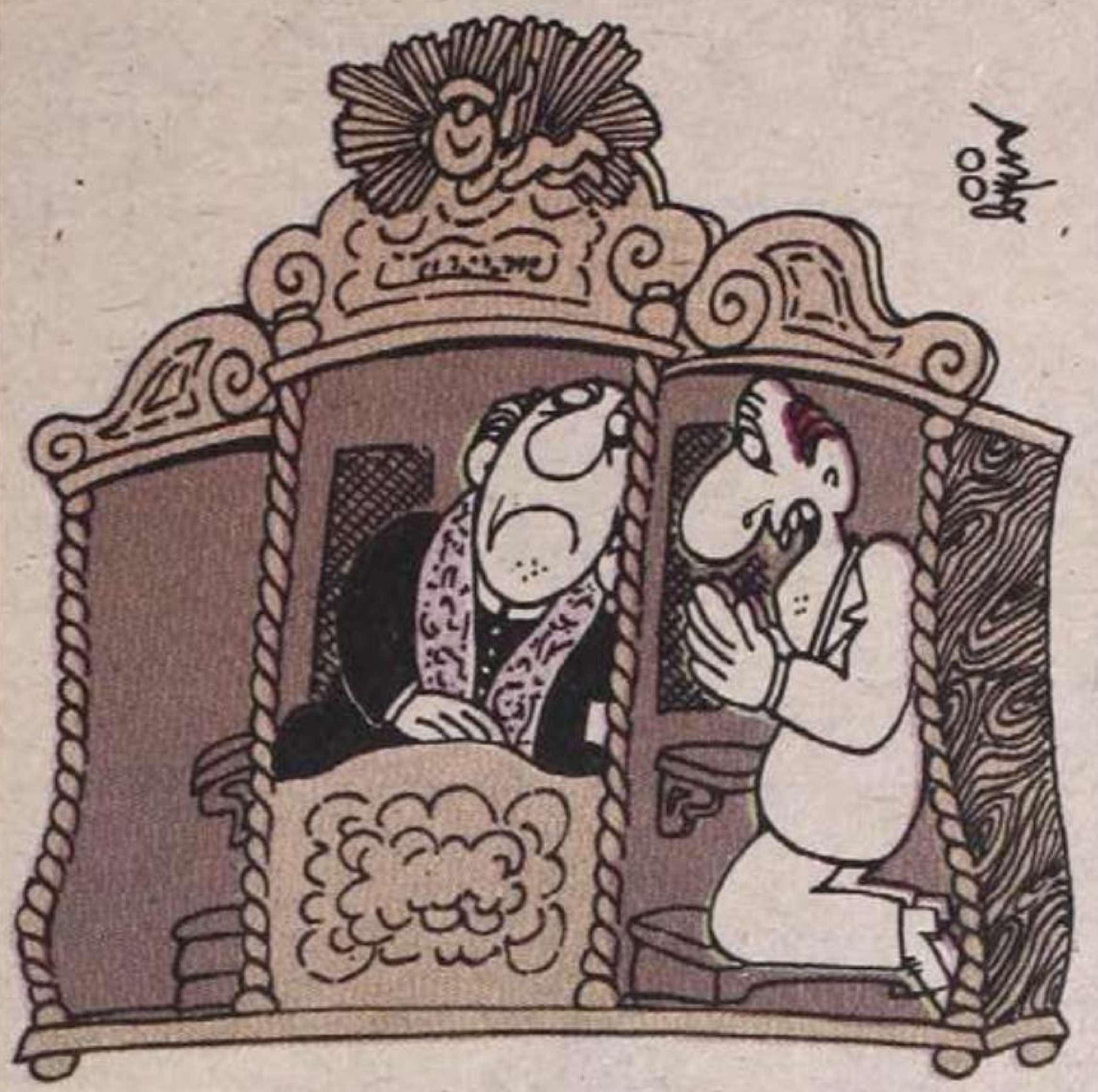
És most...

MAGYAR MATRJOSKA

– Viszonylag könnyen vészeltük át a gyerek tavaszi szünetét, csak az egyik nagymama ment rá...

– Elblicceltem a társadalmi munkát a Népfrontnál, atyám...

HÁZTÜZNÉZŐBEN

– Aztán, kedves öcsém, családi kriptátok van-e?

GOLYÓÁLLÓ ORSZÁG

Nem kenyerem a köntörfalazás, ezért őszintén és kertelés nélkül rögtön a lényegre térek: mostanában igencsak furcsa dolgok történnek ebben az országban. Nem az órák átállítására gondolok elsősorban, bár ami azt illeti, az sem ment minden zökkenő nélkül. Hogy a magánórákat mikor állították át, az mindenkinek a legszentebb magánügye, ám ami a köztéri órák terén történt, az már igenis a nagy nyilvánosságra tartozik. Úgy látszik, köztéri-óra-átállító szakemberből is hiány van, mert az órákat csak fokozatosan tudták átállítani — így azután nem csoda, ha néhány helyen már két nappal az átállás előtt egy órával többet mutattak a mutatók, mint amennyit kellett volna.

Természetesen nem a gazdasági mutatókról van szó, s téved, aki abból, hogy a mi óráink gyorsabban járnak azt a következtetést vonja le, hogy lám, mi magyarok, már megint megelőztük a korunkat. A látszat ugyanis ezúttal is csal, s tudomásul kell vennünk, hogy jócskán vannak még lemaradásaink. A Coca-cola mámor például csak jó évtizedes késéssel érte el hazánkat, s még alig kábultunk el, máris ébredeznünk kell a kellemes bódulatból — egyelőre nincsen Coca. A híres gyártó cég ugyanis emelni kívánja sűrítményei árát, ezen a téren pedig nekünk köztudottan szilárd elveink vannak: áraink alakulásába nem engedünk beleszólni, azok emelését mi magunk is képesek vagyunk megoldani és az árszínvonalat is magunk visszük fel a padlásra.

A fejlett nyugathoz felzárkózásunk csalhatatlan jele, hogy már nemcsak képlopásért, de egy kis zsarolásért sem kell a szomszédba mennünk. Néhány héttel ezelőtt vállalkozó szellemű telefonálók azzal fenyegették meg egyik vidéki nagyvárosunk áruházát, hogyha nem kapnak kétmillió forintot, levegőbe repítik az épületet. Kis ország vagyunk, mindenki ismer mindenkit, de a rendőri közegek nem azért jöttek rá bámulatos gyorsasággal, honnan jön a hívás. Az igazi ok, hogy a telefonos fenyegetők jobb híján a tanácsházáról kényszerültek telefonálni, mert — Magyarországon vagyunk, Puskás Tivadar szülőhazájában — az utcai fülkében nem kaptak vonalat. Akik idáig azon bosszankodtak, hogy a telefon nálunk nem ment életet, most megnyugodhatnak: a látszólag középkori telefonállapotok valójában a legmodernebb bűnüldözési technika szolgálatában állnak.

Vannak persze más, ugyancsak figyelemre méltó jelek is. Nem Pesten történt, de mégcsak nem is a vadnyugaton: két fegyveres bandita megtámadott és kirabolt egy keszthelyi benzinkutat, majd az ebül szerzett pénzzel odébb álltak. Egyikük bukósisakba, másikuk harisnyába bújtatta a fejét.

Mindez még nem rendkívüli; sajátos, magyaros ízt az ad az ügynek, ahogyan a fegyveresek a tett színhelyére megérkeztek: egyikük 1300-as Ladán, másikuk pedig segédmotoros kerékpáron közelítette meg a benzinkutat. Hogy ez utóbbi járműre hogyan esett a választás nem tudni — talán lassan haladtak előre, a Merkur sorszámok? Mindenesetre szinte magam előtt látom, amint a harisnyaálarcos bandita kitolja a fészerből jobb napokat is látott Simson motorját, majd arcán egy pikírt mosollyal, enyhe nyolcasokat leírva, a benzinkút felé veszi az irányt...

Persze, nemcsak telefonáló és útonálló, de egyre inkább golyóálló országgá is válunk. Hála a technika megállíthatatlan fejlődésének, már idehaza is gyártanak golyóálló mellényt. Nem tudom, a népi ellenőrök — akik árgus szemekkel járják a boltokat, hiánycikkek után kutatva — hívták-e fel a figyelmet a krónikus golyóálló mellényhiányra, s az is kérdéses, vajon a magyar mellény valóban megvéd-e a golyóktól — egyelőre, szerencsére csak műanyag babákon próbálták ki. Az illetékes nyilatkozatából egy dolog feltétlenül kiderült: a golyóálló mellény amellett, hogy kényelmes és divatos viselet, pszichológiai hatással is bír: még elképzelni is rossz, milyen lelkiállapotba kerül valaki, aki ráló egy másik embertársára és keserűen kell tapasztalnia, hogy az nem rogy össze, sőt, mosolyogva azt mondja: ne tessék lőni, mert visszapattan!

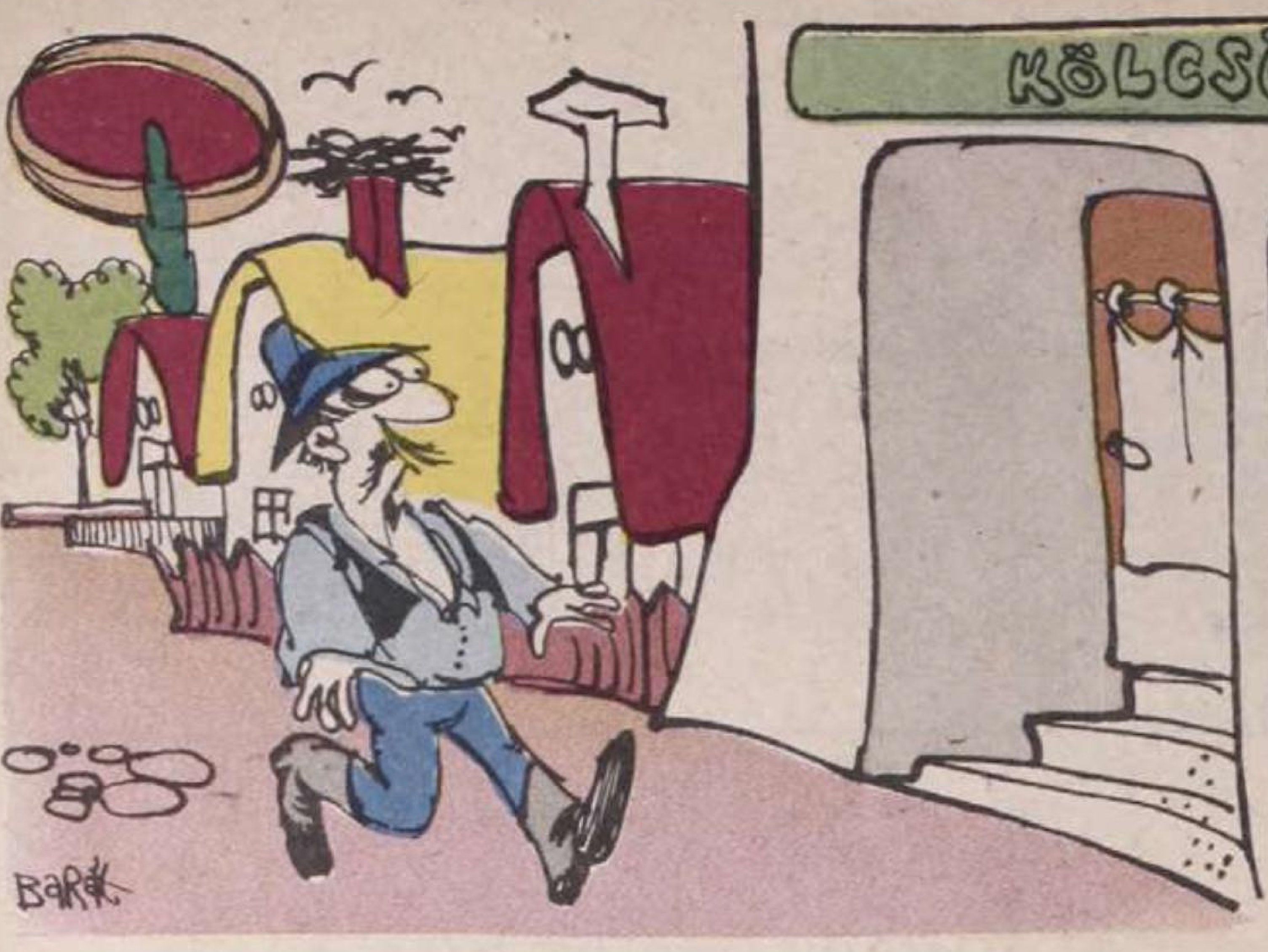
Golyóálló ország vagyunk, de nem is túlságosan optimista becslések szerint nincs már messze az idő, amikor szocialista iparunk vízálló cipőt is képes lesz majd gyártani.

Föld S. Péter

Az állam veszi át a munkavédelem irányítását:

AKKOR A BIZTONSÁGI ÖVEKET IS SZOROSABBRA KELL HÚZNI?

TAVASZI SZOLGÁLTATÁS

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Elvált szülők gyermekei beszélgetnek:

— Neked hány testvéred van?

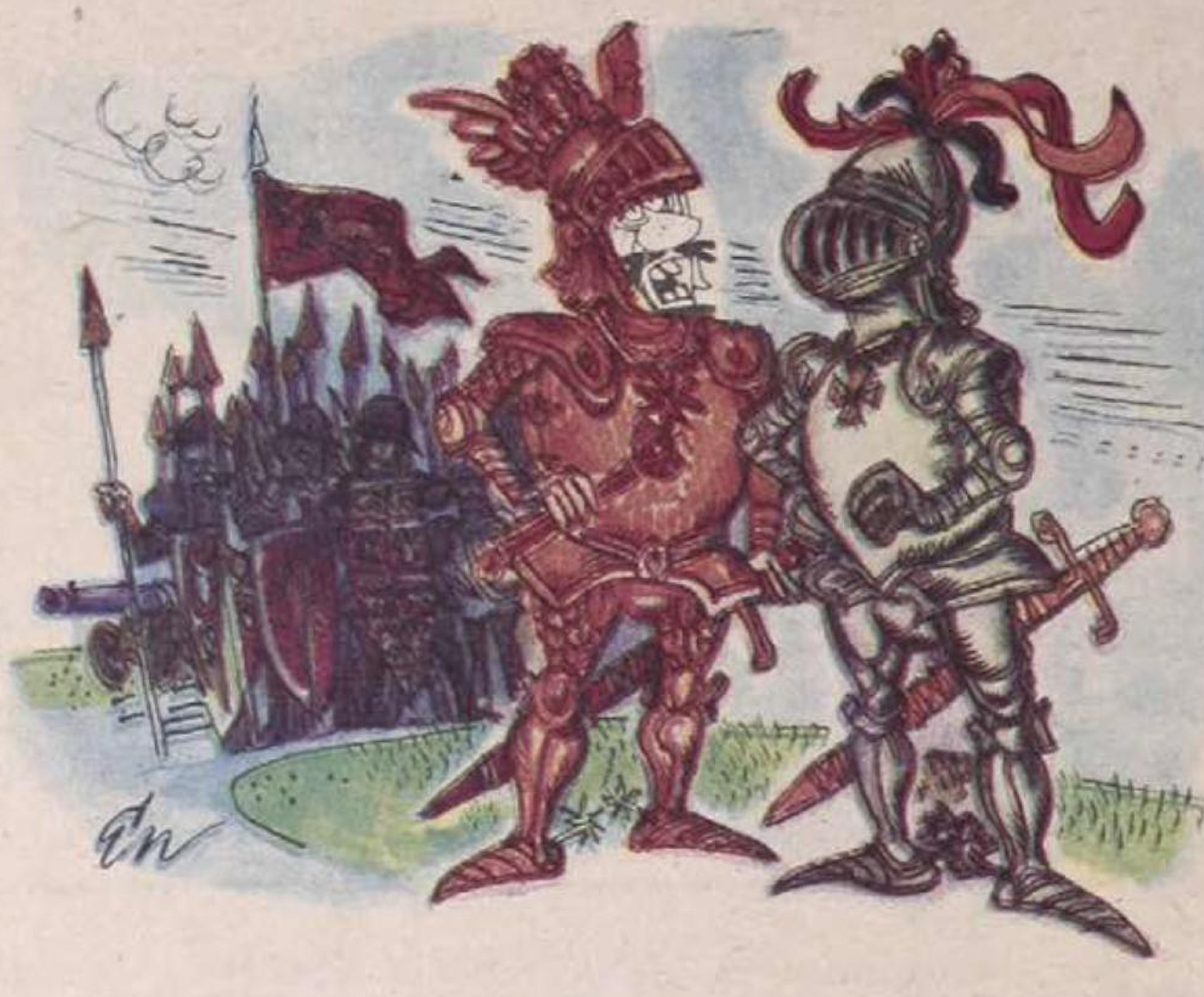
— Sose tudom megjegyezni. Csak azt tudom, hogy az első anyámtól két papám van, és három anyám az első papámtól.

*

Kérdés a vasútállomáson:

— Minek a menetrend, ha a vonatok úgyis késnek?

— Azért, hogy tudjuk, mennyit késnek...

– Te Artúrnak harcolsz, én Henriknek és a végén felezünk!

SZILÁNKOK

EGYÉNISÉG

— Erős, határozott egyéniség vagyok. Engem a tények nem befolyásolnak.

MAGÁNY

— Esténként hallgatózom a falnál, hogy mi történik a szomszéd szobában. Pedig ott is csak én lakom.

KOR

— Hány éves vagy?

— Ne is kérdezd. Már 70 évvel ezelőtt szidtam a mai fiatalokat.

SZABÓNÁL

— Varrjon be a nadrágomba egy műpocakot, mert az tekintélyt ad.

KRIMI

— Éjjel bemásztam az ablakon, vigyázva, hogy ujjlenyomatom ne maradjon ott, letettem az asztalra egy 40 grammos arany karkötőt. Anyám ugyanis restell tőlem bármit elfogadni.

NOVELLA

Az eszpresszóban a csinos nő rám mosolygott, megkérdezte, hogy leülhet-e az asztalomhoz, aztán azt mondta: vegyem tudomásul, ő eszpresszóban nem hajlandó ismerkedni. Azzal elszaladt.

AZ ELSŐ LÉPÉS

— Olyan novellát már tudok írni, amit nem fogad el a szerkesztő.

TÁPPÉNZCSALÓ

— Tudja micsoda erőfeszítés állandóan beteget szimulálni? Végül az idegeimre ment a dolog. Most már jogosan kapom a táppénzt.

KEZDŐ SZÍNÉSZNŐ

— A színpadon nem tudom, hogy mit csináljak a kezeimmel. Ezért csak olyan szerepet vállalok, ami dunna alatt játszódik.

SZERETŐ

— Ha tudnám, hogy megcsalsz, mindjárt nekem is könnyebb lenne a lelkiismeretem.

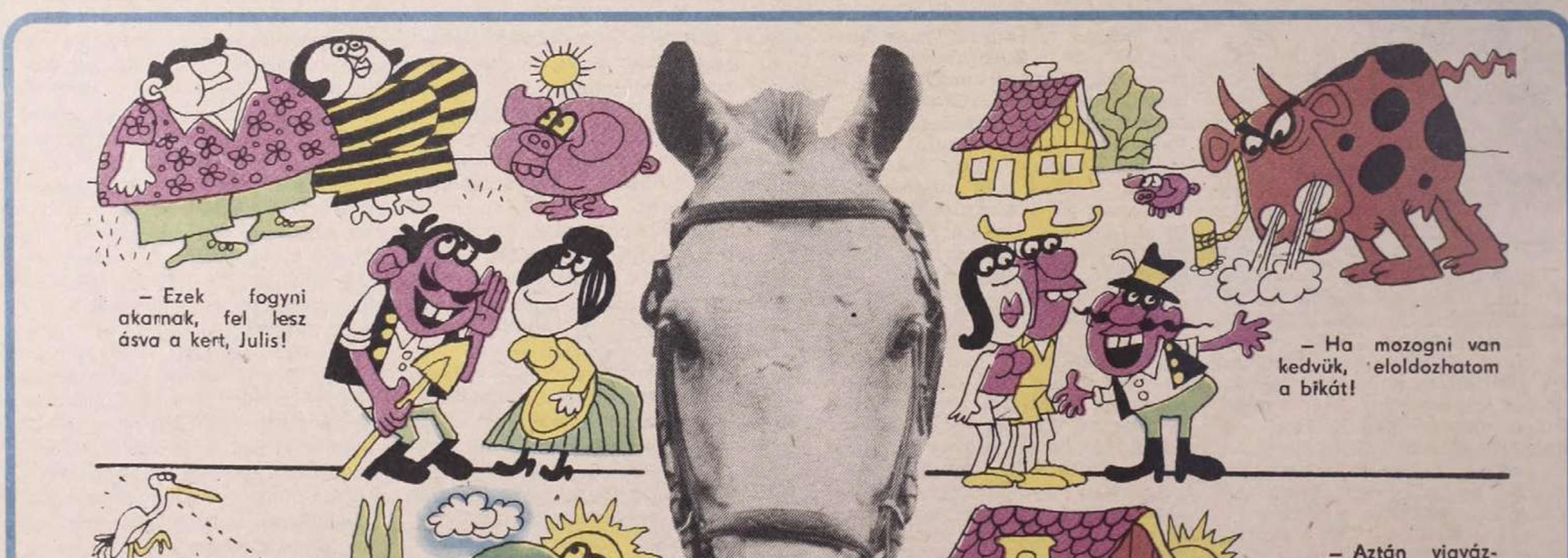
PIACON

— Képzelje, milyen szórakozott vagyok. Ma elfelejtettem emelni az árakat.

MODERN HÁZASSÁG

— Megegyeztünk abban, hogy ki-ki saját útján jár. Közösen csak veszekedni szoktunk.

Galambos Szilveszter

VASÚTI ÜGYEK

1

Sokan megkérdezték már, hogy beleszólt-e valaki a vasutas könyvembe? Szebb volna önérzetesen kikérni magamnak, de az az igazság, hogy egyszer csakugyan engedtem egy kérésnek és változtattam a szövegen. A felépítményről, köznyelven a pályáról szóló fejezetet megmutattam annak a mérnöknek, aki segített az anyaggyűjtésben, a mérnök arca már akkor elkomorult, mikor a mottót elolvasta, hogy a vasutat nyáron a gaz, télen a fagy tartja egybe, ami pedig igen mély és filozófikus megállapítás. A mérnök homlokán egyre mélyültek a ráncok, mikor odáig jutott, hogy Pécs-Vasas állomáson a talpammal belerúgtam egy sínbe és az négy centit elmozdult, letette a papírt és rám nézett:

— Barátok vagyunk?

— Igen.

— Megtennél nekem egy szívességet? Nem írnád azt, hogy csak *két* centit mozdult el a sín? A vonat éppen úgy kisiklik rajta, de papíron mégis csak másképp néz ki.

2

Az egyik vasutaskórházban dolgozott doktor Nagy Edömér idegorvos, aki élő bizonyítéka volt annak a tételnek, hogy nemcsak az ember végzi a szakmáját, a szakma is visszahat a művelőjére. Többször közölte velem bizalmasan, hogy a gazdasági bajokat csak úgy lehet megszüntetni, ha őt I. Edömér néven alkotmányos királlyá választják, ebben lehet, hogy igaza is van, mert más megoldást jelenleg én sem látok a gazdasági bajok megszüntetésére. Még emlékezetesebb történet volt, ahogy Edömér a temetését megtervezte.

— Itt a kórházban meg van beszélve, hogy amikor meghalok, nem hagynak megmerevedni, hanem két dróttal befognak egy csigába.

— De miért Edömér?

— Hallgass végig. Nekem párttemetésen lesz és amikor a párttitkár azt mondja, hogy te Nagy elvtárs, aki itt *fekszel* előttünk, akkor egy ember kiengedi a drótot, engem összehúz a hullamerevség és hirtelen felülök. Baromi jó lesz, mi?

— Baromi. Kár, hogy te már nem láthatod.

3

Az ötvenes évek elején sok régi vasutast kirúgtak mint az „elmúlt rezsim

szekértolóit", helyükbe az újabb idők kiemelt káderei kerültek. Így volt ez az n.-i szárnyvonal építkezésén is: néhány szabó, raktáros és szakács irányította a munkákat, kint a vonalon meg ott krampácsolt egy öreg pályafenntartási mérnök, a konyhán pedig az egykori kalocsai állomásfőnök volt a kukta. Krach fenyegetett az egész vonalon, nemcsak a vonalépítés maradt el mind jobban a tervszámoktól, de a konyhán is gyakran leégették az ételt, elsózták a krémest. Az öreg mérnök nem bírta tovább, összehívta az embereket:

— Ide figyeljenek uraim, itt nagy balhé lesz, mindnyájan börtönbe kerülünk. Csak egy dolgot tudok ajánlani.

— Mit?

— Cseréljük vissza a munkakörünket arra az időre amíg ez az építkezés tart. A vasutas legyen vasutas, a szakács pedig szakács.

— De mi lesz a fizetésekkel?

— A pénzt pedig dobjuk be egy kalapba és osszuk szét egyenlően.

Mindenki belement; az n.-i szárnyvonal építkezés kitüntetést és miniszteri dicséretet kapott. Az úgy aztán kitudódott, az öreg mérnököt ki akarták emelni, de ő elhárította magától:

— Lenin elvtárs megmondta: a megdöntött burzsoáziát használjuk ki, de ne engedjük őket a vezető polcok közelébe.

4

Aztán az idők az ellentétükbe fordultak, jött a „koncepció", a szárny- és mellékvonalak felszámolása. A vasutasok nem értették, miért kell elvágni a győri forgalmat a Balatontól, kitenni az egész közlekedést az országutak téli akadályainak. Nyakas — nevezzük így az önérzetes állomásfőnököt, nehogy még a nyugdíjban is utolérje a „hosszú bosszú" — bement a legfőbb vasúti vezetőkhöz:

— Miért szüntetitek meg ezt a vonalat?

— Mert csak ráfizetünk, nem rentábilis.

— Nem? Akkor adjátok ide nekem *gebinbe*, adjatok hozzá egy mozdonyt és öt vagont, és én megígérem, hogy nemcsak kifizetődő lesz a vonal, de még a kalauzaim is házat vesznek belőle.

A vonalat, persze, mégis csak megszüntették, akkor Nyakas írt egy levelet a minisztériumba:

„Nagyon helyeslem ezt a bölcs intézkedést, csak azt javasolom, hogy a vonal bontásánál kegyeleti okokból hagyjunk meg két távíróoszlopot. Az egyikre ugyanis majd azt kell felakasztani, aki az egészet kitalálta, a másikra pedig azt, aki végrehajtotta."

5

Az igazsághoz hozzátartozik, hogy nemcsak én mesélgetek a vasutasokról, ők is emlegetik a maguk Moldova-vicceit. Egyet mutatóban ide iktatok. Moldova vörösbort hány a ceglédi vasútállomás mosdójába, egy vasutas résztvevően megkérdezi tőle:

— Mit csinálsz Gyuri?

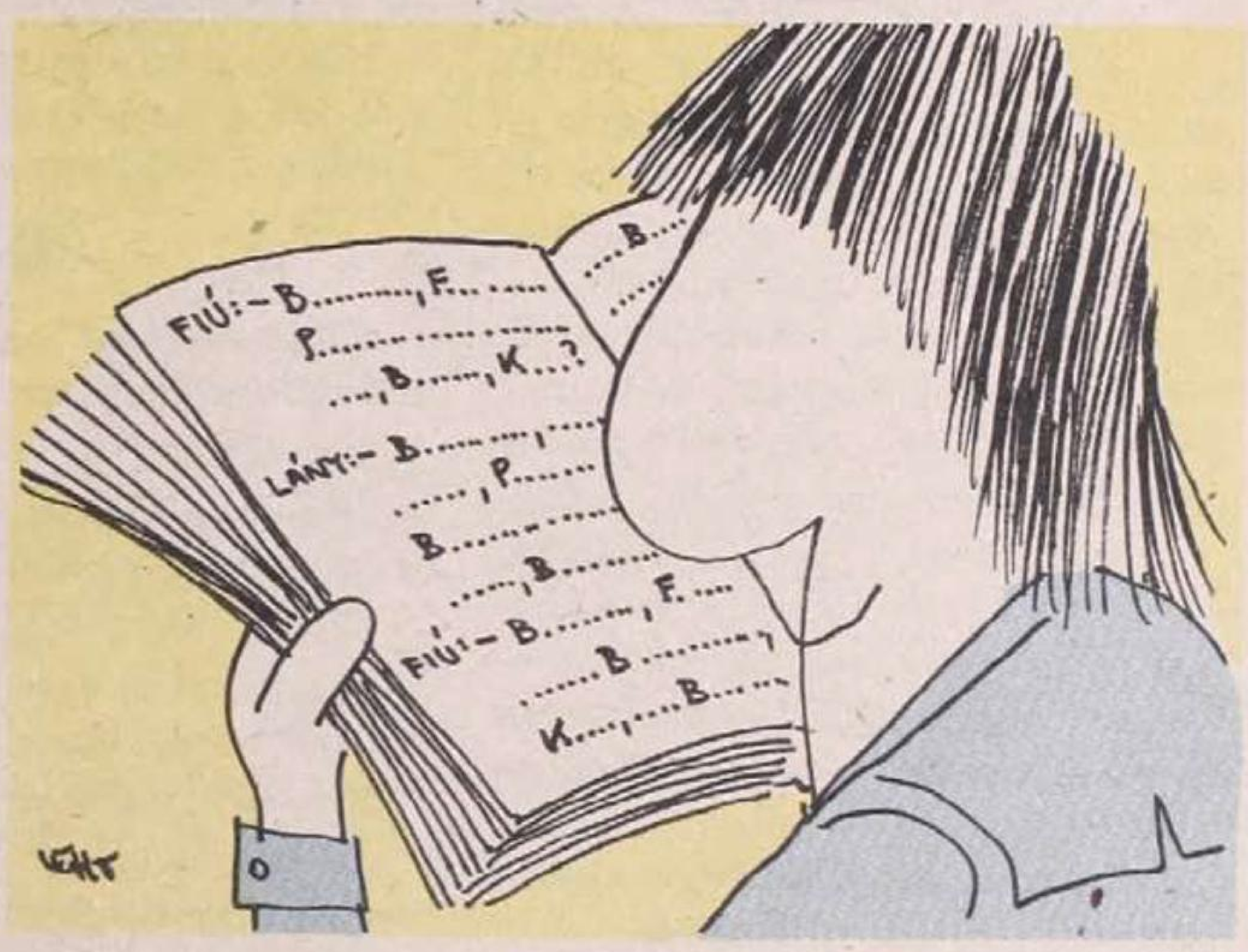
— Schillert fordítok.

Moldova György

DIVAT A MAGÁNKIADÁS

MAI TÁRSALGÁSI SZÓTÁR

NYUGDÍJEMELÉS

BAKI BAKI HÁTÁN

Tévériporter szól: *„Vannak, akik már nem olyan fiatalok, hogy felismernék ezeket a robbanótesteket."*

Vajh miféle robbanótestek lehetnek azok, amelyeket csakis fiatalok ismerhetnek föl? Jaj, hát persze, megvan: szexbombák!

„Megszokott sztereotípia" — hallom egy sportközvetítésben.

Ez a megszokott sztereotípia, gondolom, olyasmi lehet, mint a nedves víz, a hosszú longőr, avagy a szárnyas madár.

A régi időkre emlékezik egy tárca, azokra, „amikor még szó volt a szó és nemcsak szöveg amikor még bátornak lenni veszélyes volt, mert *még nem köpködte össze a kiállásokat az elkeverés"*.

Bíz ám, a régi szép idők! Amikor még szó volt a szó. És nemcsak szöveg.

A női test szépsége című, a minap megjelent magyar nyelvű antológiában a női test különféle részeit magasztaló régi francia versek kaptak helyet. Címeik: „A láb", „Az orr", „A comb, „A has" stb. Az egyik vers címe: „A . . ." Vagyis ez a kipontozott testrész névtelen, ugyebár. A költő is az, legalábbis az antológia szerkesztője szerint.

A valóságban a költemény szerzője *Guillaume Bochetel*, I. Ferenc jegyzője és kamarása, aki a király ritka szépségű chambord-i kastélyában élt és dolgozott. S amiképp az ő nevét is ismerjük, azonképpen a „névtelen" testrészét is melyet a francia költő a vers francia címében egészen pontosan megnevezett.

Mondom: pontosan. Nem kipontozva!

Még egy irodalmi baki, egyik napilapunkból: „»Nagy különbség: hinni valakinek, vagy hinni valamiben«. Ha *Evelin* Waugh életében csupán ezt a hét szót veti papírra, akkor is megérdemelné, hogy emlékezzünk rá. De az angol *írónő* több kitűnő regényt is hagyott az utókorra."

Magyarán: egy közepes aforizmán kívül mellesleg világhírű regényeket is írt. Így aztán kiváltképp megérdemelné, hogy emlékezzünk rá, vagyis tudatában legyünk annak, hogy noha *Evelyn* volt (ipszilonnal!), sosem volt *írónő*. Tekintve, hogy férfiúnak született és úgy is halt meg. (A cikk szerzőjétől egyébként nem kívánom, hogy higgyen bennem. *Nekem* azonban bízvást hihet. Legalábbis e tárgyban.)

István, a király a hasoncímű filmen megkapja a koronát Asztrik apáttól. A koronán a jól ismert kereszt *ferde*.

István király koronáján a kereszt még egyenes volt. Mi több, az volt akkor is, amikor I. Ferenc fejére tették, évszázadok múltán. Ez az anakronizmus annyira szemet szúró, mintha István, a király — mondjuk — autón menne rulettezni a Hiltonba.

Hiába, no, egy újszülöttnek minden korona új. Legföljebb a ferde keresztet véli réginek.

Végül néhány tévémondat, kivételesen minden kommentár nélkül.

Riportalany:

„Kevés a fiatal, többen vannak a középosztálybeliek."

Riportalany:

„Ez a szám nem fejezi ki a lakosság természetjárási volumenét."

Riporter (sportbeli gondokról)

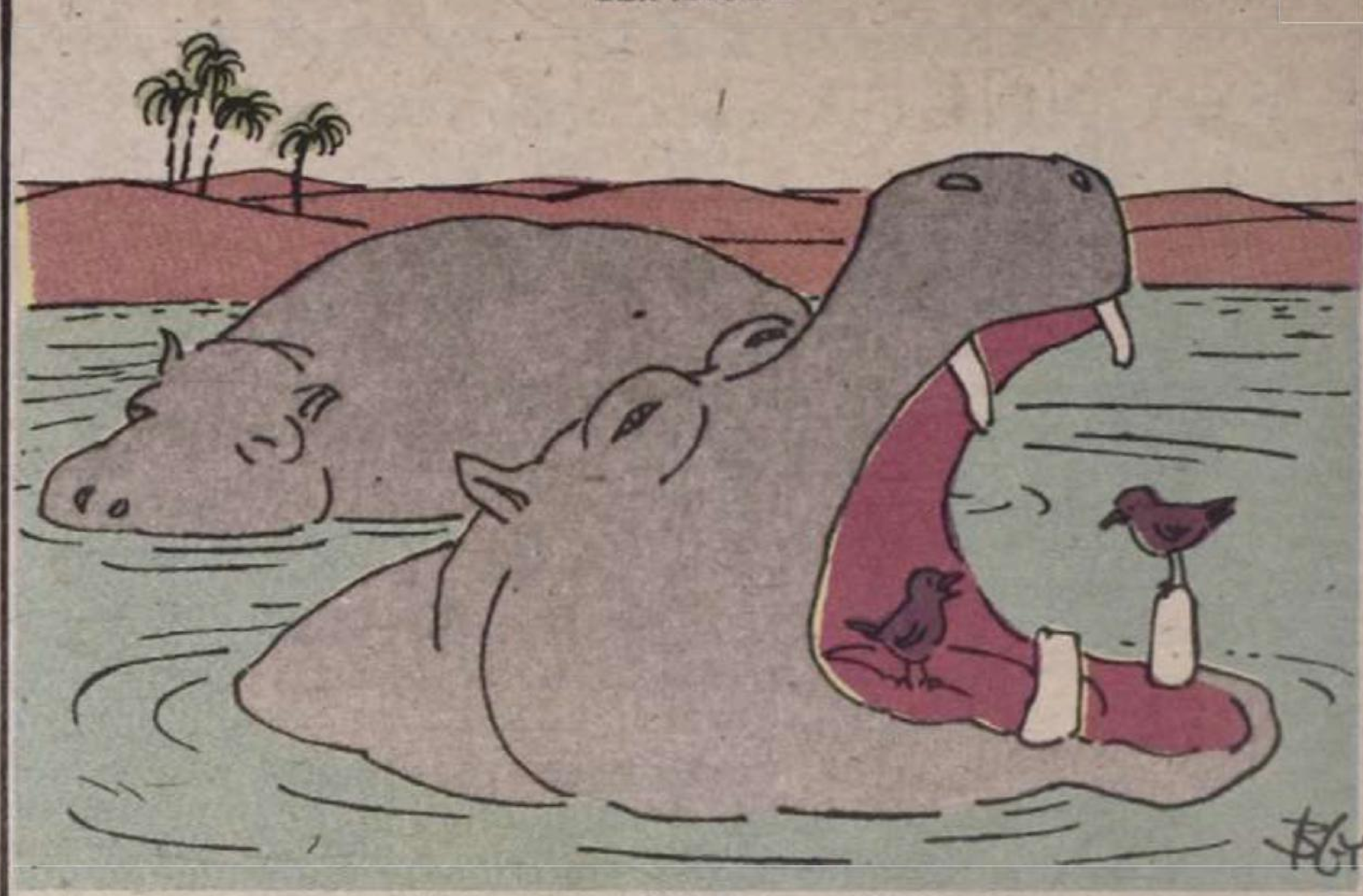
„A beszélgetések során a sötét ceruzák kerültek előtérbe."

Riporter:

„Ez a sok »lehetne«, ez a sok »ha« nem nagyon tartozik a sport kelléktárába."

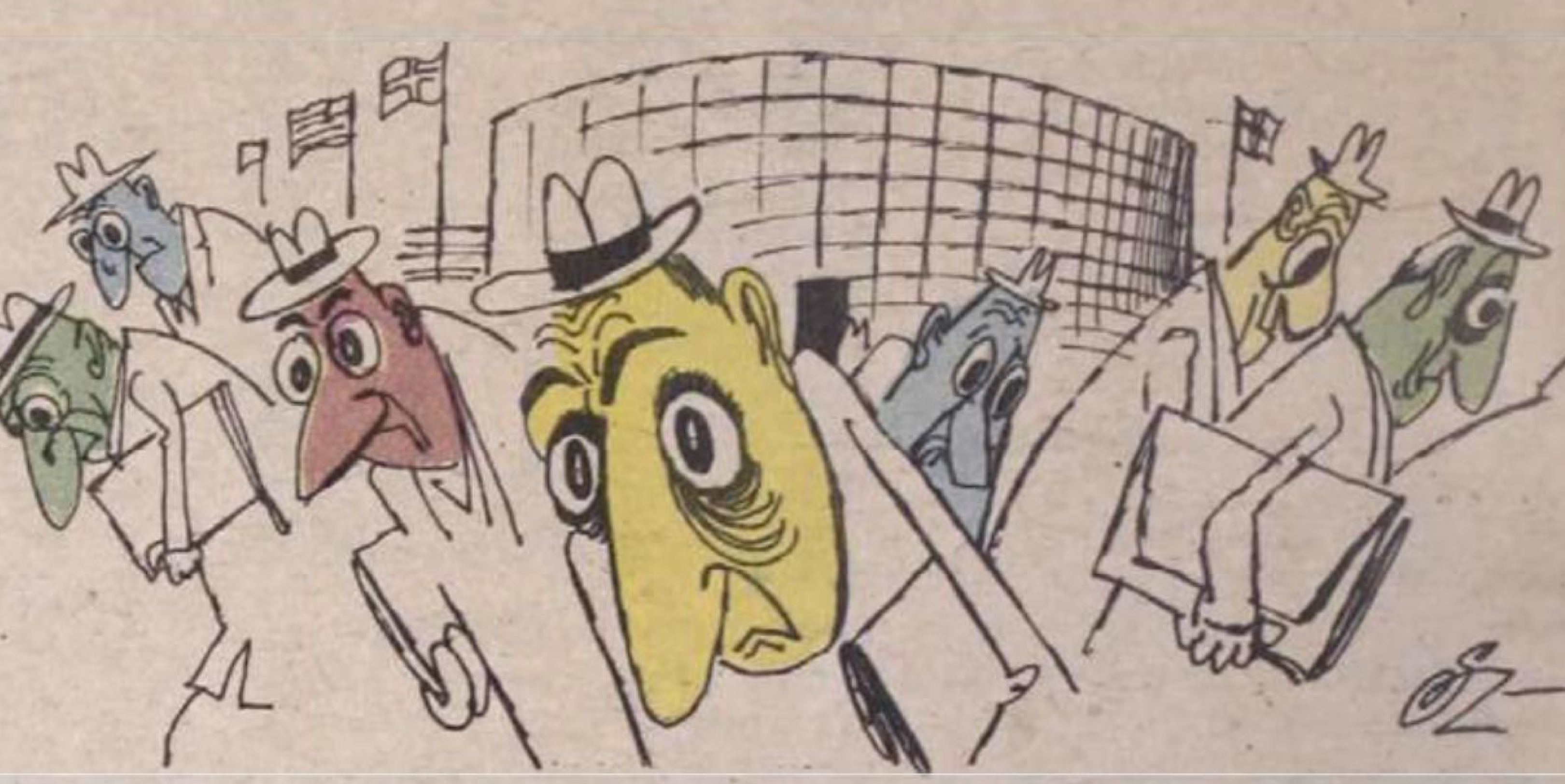
Timár György

SZIMBIÓZIS

– Tudod, a legfontosabb a bizalom!

KONFERENCIA

Áttekintették a nemzetközi helyzetet.

VILMA NÉNI

– Persze, ha nyugaton meg is indul a fellendülés, mi mindig néhány év késésben vagyunk . . .

HOZOTT ANYAGBÓL

– A sógorom küldte, kijön ebből két Trabant?

– Képzeljétek, micsoda szerencse ért! Bekerültem a folyosóról a kórterembe, mert éjjel meghalt egy beteg . . .

Április 4. előtt kevés volt a kenyér

ÜNNEPNAPI KENYERÜNKET ADD MEG NEKÜNK HOLNAP

– Úristen! Mit szól majd az IKV, hogy kihíztam a kádat!

A vasúti fülkében az angol szivarral kínálja a skótot, majd tüzet kér tőle.

– Mindjárt gondoltam – feleli a skót –, hogy nem önzetlenül kínált szivarral!

MAI MAGYAR ALKIMISTA

Telepek pereme

Fantasztikus hely az új lakótelepek legszélső utcája. Egyik járdája falu, másik járdája világváros. Ezeken a járdákon a legfantasztikusabb dolgok történnek. A falusi járdán falusiak, a világvárosi járdán világvárosiak.

Magát az utcát valaha úgy hívták Krompach-árok. Valami ócska kis fehérítőüzem guggolhatott errefelé. Szurkos, fekete és penetráns lé csurgott ki belőle, gusztustalan gödörben, végig az utcán. Fekete és büdös volt minden. A fa, a bokor, a felhő, a lélegzet. Ha a srácok lasztija beleesett, síkos, nyálkás őslényként ásták elő.

Viszont mindenkinek volt legalább egy stiglice, mert kell egy kis tarkaság. A kalitkát kiakasztották a ház falára, a madárkák ugrándoztak, fütyörésztek és feketedtek.

A lakótelep építésével a túlsó járdát persze szanálták. Eltűnt az árok, a bűz, a feketeség, eltűntek a lakók is.

A stiglicek maradtak.

A stiglicéket kieresztették, isten hírivel, az ember nem visz magával nagy kalitkába kis kalitkát, röpüljetek míg a világ és még két nap.

Na most Herkula fater, a rozzant kárpitos azóta is a Kőbéka ronda kis pultja mellett fojtja fröccsbe nyugdíját. De ahogy a falusi járda órái elkakukkolják a delet Herkula fater a maga méltóságteljes merevségében odaszól a két farkaskutyájának

– Gyerekek! A stiglicekhez!

És akkor Cézár és Néró kétoldalról az udvar túlsó végébe tuszkolják és cibálják Herkula fatert. Cézár és Néró rég megérdemelné a CACIB kékszalagját. Cézár és Néró a földkerekség legképzettebb piásvezető kutyája.

Herkula fater nekidől a szín sarkának és napraforgómagot kezd hinteni tébolyult szántóvető módjára. Szövege is van hozzája:

– Piiipipipipi...

Az égből, a felhők alól, a felhőkarcolók közül, a fene tudja honnét, egyszerre száz stiglic sturcol a szotyolára, tarka kis lavina módjára. Cézár és Néró nézi őket, aztán, hogy elfogy a szotyola, vidor pofával, két kaján ugrással szétrebbenti a röpgyűlést.

A Krompach-árkot – különös tekintettel a világvárosi jellegre – ma úgy hívják: Stiglic-köz.

Peliszander Ödön hazajött az új Ladával, beállt a parkolóba, majd fellőtte magát a tizedikre, mert a lift működött.

Félóra múlva kinéz az ablakon, az új Lada sehol. A jó anyját, nem ellopták? Hideg van, fúj a szél, fagyos tüske kavarog, a nyavaja fog lemenni, attól nem lesz meg a kocsi. Telefonál a rendőrségre, bemondja az adatokat, aztán lefekszik, hajnalig nézi a plafont és percről percre jobban fáj a feje.

Reggel persze leszalad, mit ád az ég, ott a kocsi.

Semmi baja.

Karcolás sem érte.

Nézi a kilométerórát. Száznegyvenkettővel hagyta ott, most százötvenkilencet mutat. Alig mentek vele. Leltár, kispolc, kesztyűtartó, semmi sem hiányzik. Magnó, kazetta, igazolványok, minden a maga helyén. A mizgentyűkre akasztva egy cédula. Elegáns, intelligens írás:

„Kedves Peliszander úr! Szíves elnézését kérjük, mélységes sajnálatunkra kölcsön kellett vennünk a kocsiját. Életbevágó ügyről volt szó. Kérjük fogadja hálánk jeléül a mellékelt csekélységet."

Két jegy a Macskákhoz. Peliszanderék kiöltöznek és boldog várakozások közepette Ladáznak el a színházba.

Majd egy remek este emlékével lifteznek fel a tizedikre.

Az ajtó nyitva. A kéglit az utolsó szögig kirámolták.

Ezúttal cetlit sem hagytak...

Peterdi Pál

– Mi a népesedés érdekében minden pénteken szexfilmet vetítünk a faluban.

KÖLTÉSZET ÉS VALÓSÁG

GYŐRE IMRE:

BRAHMS ÚR

Brahms úr
mostanában
úgy elszaporodott,
hogy aggódva
lépünk be
saját klozetünkbe,
hátha
Brahms úr
már ott ül,
dolgát végzi,
akár órákon át is,
nem zavarja,
hogy közben
visszatartjuk,
(mármint lélegzetünket)
és dudorászgat,
dudorászgat.

Brahms úr
szembejön
velünk az utcán
az újságosbódé
ablakán kitekintget
odébb-forgatja
a rádió gombját,
egy olyan adóra,
ahol éppen
Brahms urat
halljuk.
Szereti Ön Brahmsot?
Ismeri Ön a kérdést?
Brahms úr
gáncsot vet este az utcán
s homlokán
verébnyomokkal
szedi a margarétát.
Mi történt Brahmssal?
Hogy úgy kell kikotorni
naponta
két fülünkből,
mint orvos
a fülzsírt?
Mi történt Brahmssal,
hogy ily szapora?
Tán csak nem azért van
mindenütt Brahms úr,
mert az abszolút zene híve
a programzenével szemben?
Zene, csak zene,
s minden egyébbel
ki a zenéből!
Velünk is persze.
De, ha kimegyünk,
vagy kihajítódunk,
ki mondja akkor:
jó reggelt, Brahms úr?

A Minisztertanács is megkérdezte:
mikor lesz elég telefon?

„SZÓLT A HOLLÓ: SOHAMÁR”

(Edgar Allan Poe)

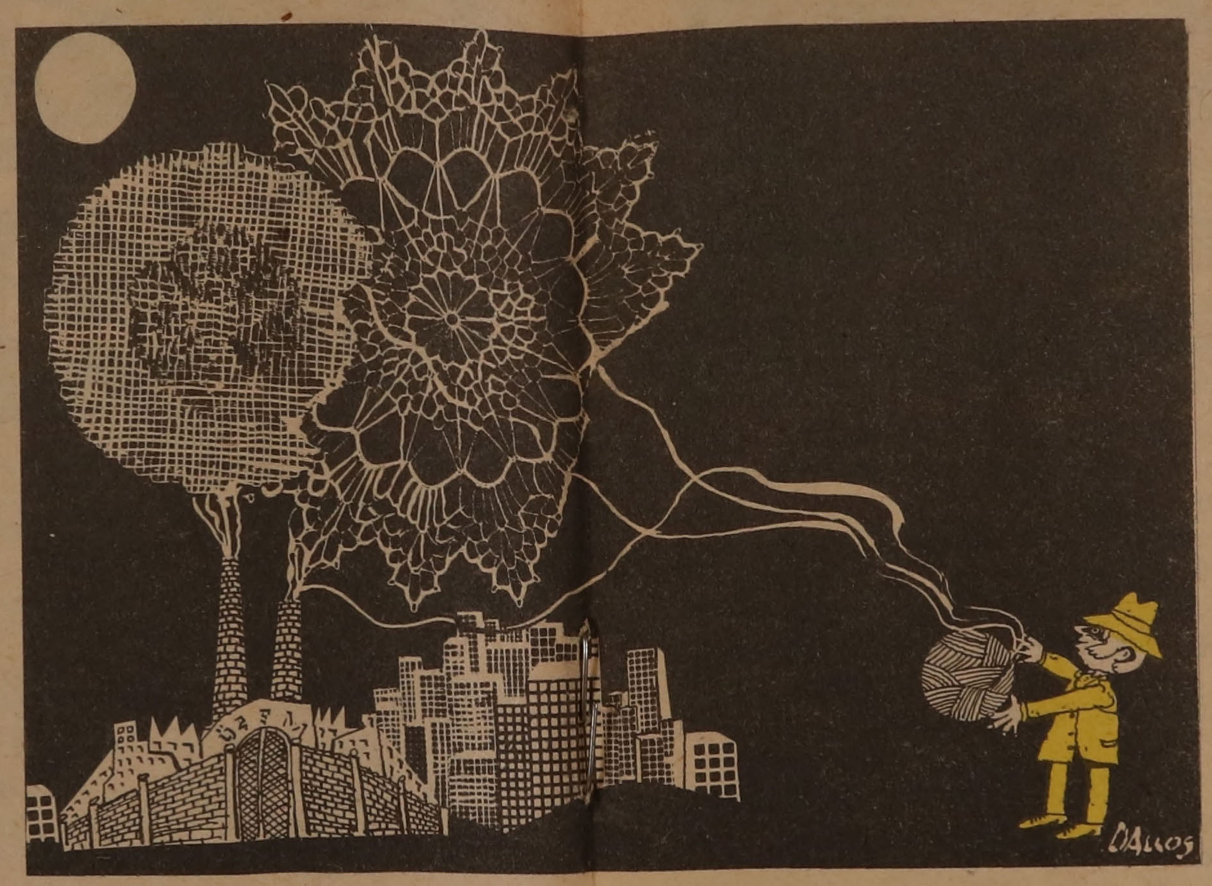
„Táncolni, 's dalolni se szégyell!" *(Arany János)*

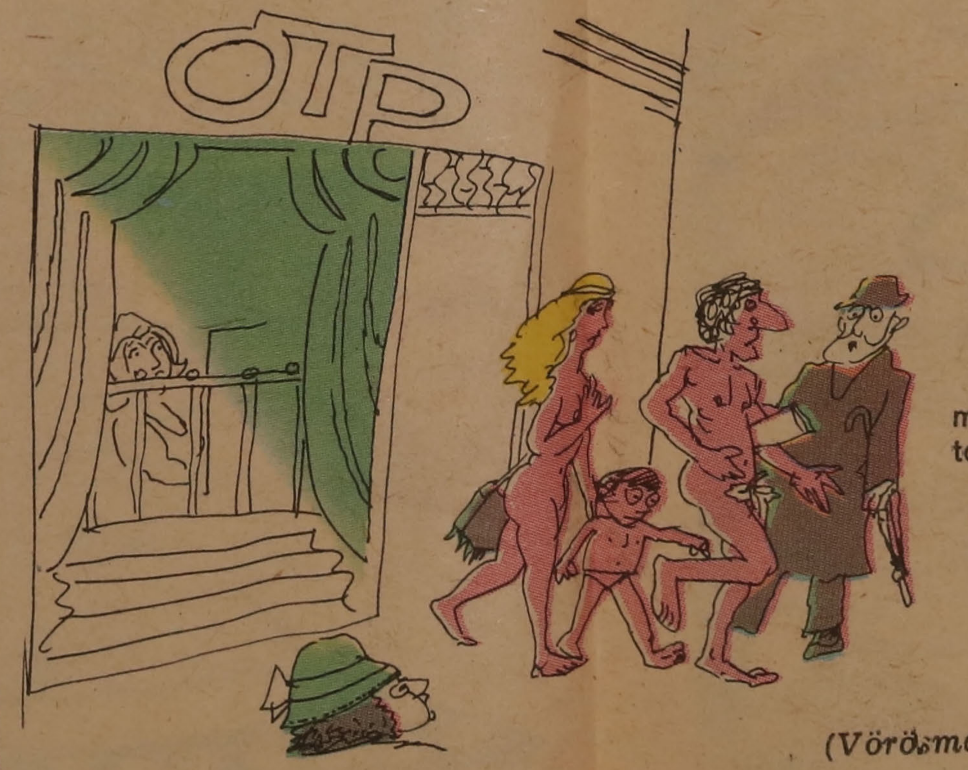
„Milyen volt szökesége, nem tudom már..." *(Juhász Gyula)*

„Az ég legyen ti véletek
Üllői úti fák..." *(Kosztolányi)*

„Nem viszi szívem mely a szépre vágyna,
s lelkem, mely az üdvösségért eped,
más erő az egek
felé, csupán a Szépség látomása."
(Michelangelo)

„Megfizettük
mind, mivel csak
tartozánk"

(Vörösmarty: Fóti dal)

„Ma szentelé föl a komoly hit,
S vidám zenével körmenet..." *(Arany: Hídavatás)*

„Szabad-e Dévénynél betörnöm
új időknek új dalaival?' *(Ady)*

„Egy-egy szárnyat, combot nyújt a kicsinyek-
nek..." *(Arany: Családi kör)*

„Roskadó félben van a ház,
Hámlik le a vakolat,
S a szél egy darab födéllel
Már tudj' isten hol szalad;" *(Petőfi: Pató Pál úr)*

„Elvadult tájon gázolok..." *(Ady Endre: A magyar ugaron)*

„Már egy hete csak a mamára gondolok..." *(József Attila)*

Csak úgy firkálgatok

SZALVÉTA

Az Ápisz bolt kirakatában megláttam egy csomag papírszalvétát. Csinosat, ízléseset. Gyorsan bementem a boltba és közelebbről megnéztem. A szalvéta közelről még vonzóbbnak látszott, csak az ára volt kissé meglepő. Import szalvéta, huszonöt darab, potom harmincöt forint. Hát ezt azért áremeléshez szokott idegrendszerem is nehezen bírta.

Otthogytam persze a szalvétát, csak később jutott eszembe, hogy milyen ostoba voltam. Úgy kellett volna cselekednem, mint az a kiváló írónk, aki feleségével Velencében járt, hozott onnan egy gyönyörűszép, sötétkék, hímzett abroszt, hozzávaló szalvétákkal. Amikor vendégeket hívott, megterített a szépséges terítővel, körberakta a drága szalvétákat és minden összehajtogatott szalvétába belül elhelyezett egy papírszalvétát. Nehogy egy elvetemült vendég a külső, bámulásra kitett szalvétába törölje a száját. Ugyanígy kell cselekedni a külföldi papírszalvétákkal, csak éppen fordítva: kívülről, hadd látszanak a szépséges külföldi papírszalvéták, belülre, szájtörlésre tegyük a damasztot.

LAURA, SÁTORALJAÚJHELYRŐL

Bűbájos levelet kaptam egy tizenhat éves, Laura nevű, sátoraljaújhelyi kislánytól. Zokon veszi, hogy gyakran szidom a kereskedelmet. „Tessék egyszer úgy bemenni egy üzletbe, hogy jó napot kívánok, kérek egy kiló kenyeret" — és akkor az udvariasságra biztosan udvariasság lesz a válasz. Nem akarom a kedves kis Laura szívét összetörni, de én mindig úgy megyek be egy üzletbe, hogy jó napot kívánok és a válasz mégis mégis... Laura tapasztalatból tudja, hogy Pesten tényleg nem nagyon udvariasak az eladók, ő is vásárolt már Pesten és nagyon undokak voltak vele, de hát talán valami miatt éppen rossz napjuk volt szegényeknek. Jöjjünk csak vásárolni a sátoraljaújhelyi kedves és szíves ABC-boltba, mindjárt jobb lesz a véleményünk.

Kedves Laura, nem tudom ugyan megígérni, hogy amikor legközelebb tíz deka Balaton-sajtra és két zsemlére lesz szükségem feltétlenül Sátoraljaújhelyre szaladok érte, de nem nyugszom addig, amíg egyszer meg nem ismerkedhetem a sátoraljaújhelyi kereskedelemmel.

Levelében nagyon-nagyon megható a szakmaszeretet. Eddig életemben egyszer találkoztam csak ilyen határtalan szakmaszeretettel. Néhány évvel ezelőtt vásároltam egy irhakabátot. Konfekció kabátot, nem nagyon tetszett a szabása, mert elöl túl nyitott volt és lógtak rajta a gombok. Bevittem egy öreg szűcs bácsihoz és kértem, hogy tegyen a nyakára egy gomblyukat és egy gombot. Kereken megtagadta. Itt a nyakon szőrme van, a szőrmét bűn kilyukasztani. Arra a kérésemre, hogy hát akkor legalább a lógó gombokat legyen szíves megerősíteni, felháborodva tiltakozott. A gombok hadd lógjanak. Ha valamibe beakadok, legfeljebb leesik a gomb. De ha nagyon oda van varrva, ki fog szakadni az irha...

Megrendülten és meghatottan elköszöntem tőle, tudomásul vettem, hogy nincs szebb és jobb az ilyen szakmaszeretetnél. Azóta négy iszonyú torokgyulladást kaptam a nyitott kabáttól és a három közül már két gomb hiányzik...

NE NEVELJEN

Véletlen-e, nem-e, de a közelmúltban négy helyről hallottam ugyanazt a panaszt: óvodás, kisiskolás korú gyerekek trágárkodnak, rúgdosnak, lökdösődnek, verekszenek utcán, buszon, SZTK-várótermben, és ha egy idősebb néni, vagy bácsi rendre inti őket, akkor váratlanul előkerül az addig ki-tudja-hol-volt apuka, vagy anyuka és ráordít a nénire, bácsira, hogy valami baj van? Jobb, ha befogja a száját és nem neveli a gyerekemet.

Ma délelőtt bementem a közeli élelmiszerboltba, ahol egy sovány, hétéves kisfiú üvegből kólát ivott. A gyerek arca furcsa volt, merev és lázrózsás. A boltos néni elmesélte, hogy Lajoska másodikos, de napok óta nem jár iskolába, mert lázas. Tegnap is harmincnyolca volt. Anyuka reggel felöltözteti és leküldi a boltba egy tízessel, hogy dorbézoljon. Orvoshoz nem vitte, iskolába nem küldte, otthon a lakásban nem tűri. Anyuci elvált asszony, úgy látszik, jobb szereti, ha Lajoska nincs otthon.

— Miért nem iszol inkább tejet? — érdeklődöm.

— Á, a kóla jó, a tejnek nincs semmi íze.

— Nem kéne mégis ágyba feküdnöd? Vagy iskolába menned? Mi lesz belőled, ha itt csellengsz?

— Utcaseprő. Annak nem kell tanulni és nagyon jól keres.

Kér még egy kólát. Az ajka cserepes a láztól. Mondom: hazaviszlek, jó? „Nem, nem, kikapok."

Hol az a nádpálca, amivel annak idején a jó édes apukákat és a kedves anyukákat kellett volna megnevelni?

HIÁNYCIKK

Lelkesen hallgattam a minap a rádióban a Lehel hűtőgyár igazgatójának örökzöld megállapítását: hűtőszekrény hiány nincs. A hiányt az okozza, hogy megkezdték a mélyhűtők gyártását és a nép nagyon rákapott.

Kolumbusz tojása. Ha Bell nem találta volna fel a telefont, nem főne a feje a postának a telefonért sorba állók százezrei miatt. Ha nem találták volna fel a házépítést, nem volna ennyi lakásigénylő, szépen ott szoronganánk az Altamira barlangban. Ha nem volna színes televízió, nem szidná senki a műsort, és ha nem fedezték volna fel Amerikát, legfeljebb nem ennék paprikáskrumplit.

A Lehel vezér bölcsességéről eszembe jut, amikor egy társaságban afrikai kiküldetéséből hazatért orvos barátunk mesélte az éhség- és járványtizedelte emberek kétségbeejtő életét. Mire a csinos úrnője, miközben körbekínálta a tejszínes kávét és a tortát, mosolyogva megjegyezte: Ugyan, ők abba beleszülettek, észre sem veszik...

A SZAKMA IFJÚ MESTERE

Az étlapon töltött káposzta szerepel. Megkérdem az ifjú pincértől, milyen?

— Sejtelmem sincs róla — feleli őszintén.

— Ugyan, hát azért biztosan ki hozott ma már valakinek káposztát?

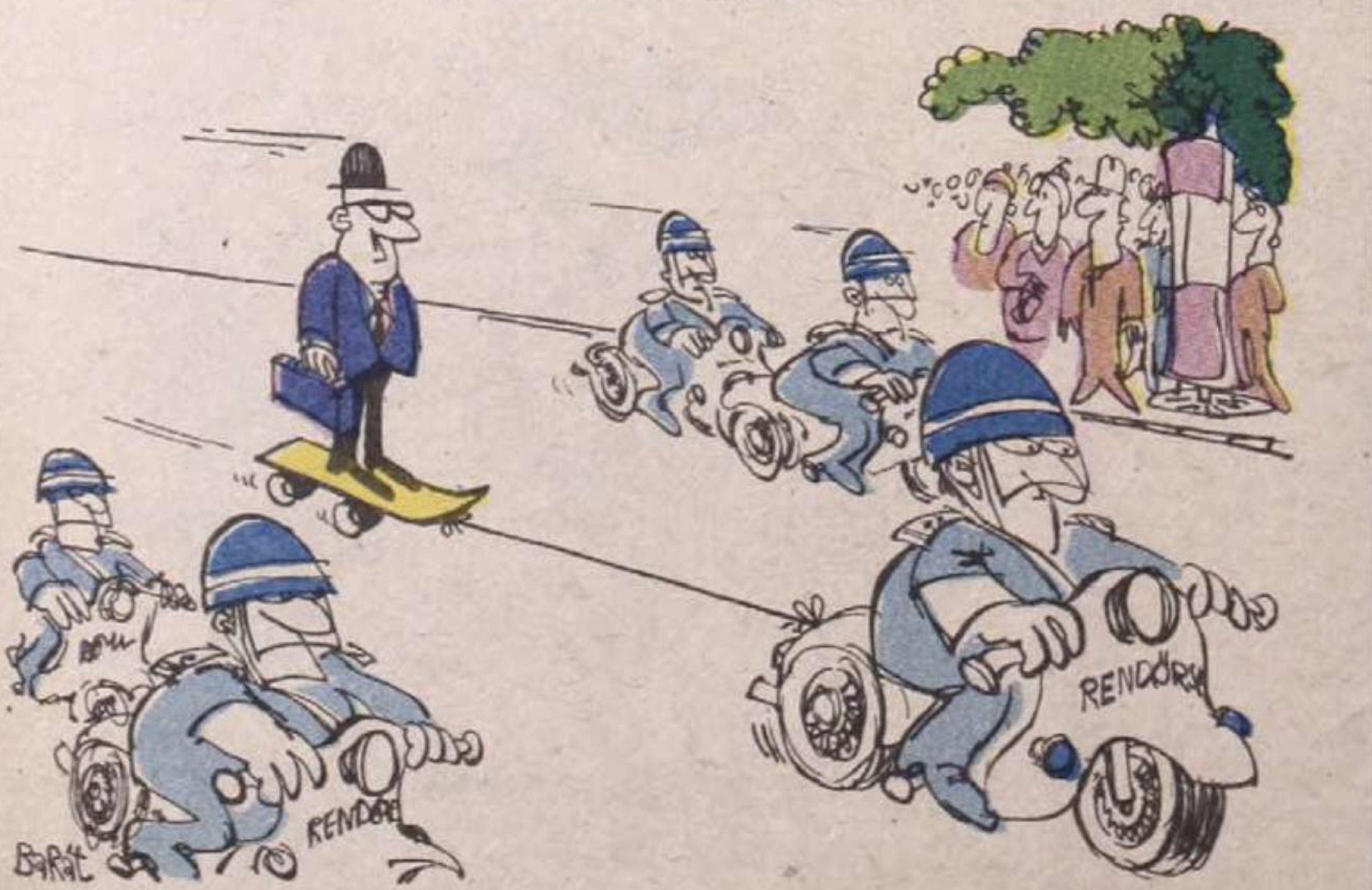
— Persze, hogy hoztam.

— És?

— Ehetetlen nem lehetett, mert megette.

Fehér Klára

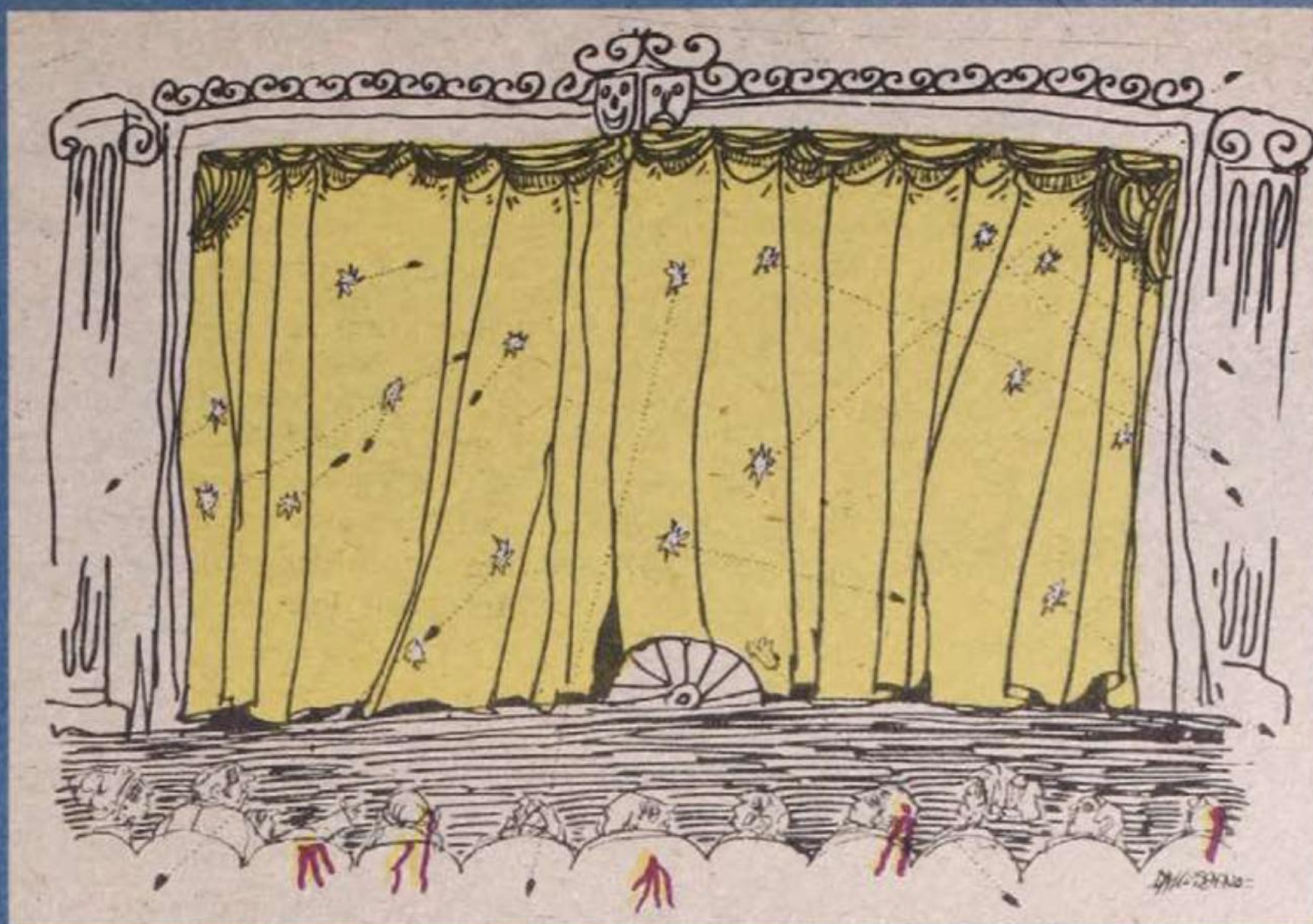
MAGASRANGÚ VENDÉG

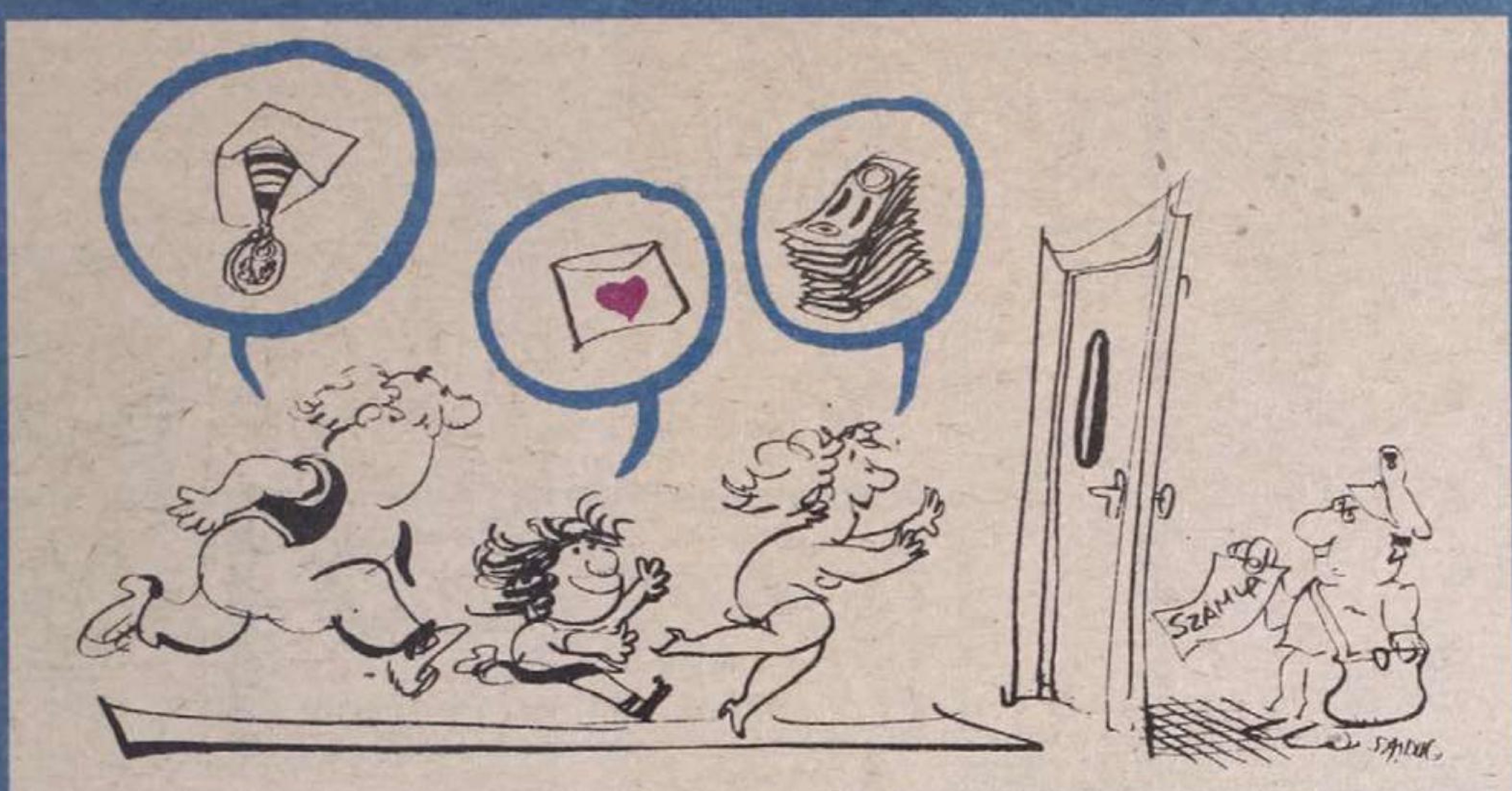

BICIKLIELHÁRÍTÓ AUTÓ

Sose lehet tudni...

BRENNER,
DALLOS,
SAJDIK,
HEGEDŰS,
BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP

– Mielőtt még összedől, vissza kéne vásároltatni a grófékkal!

SZÓ NÉLKÜL

Kertész N. László mondja:

Április 12-én nyílik a kiállításom a Gábor Andor klubban. Mint a cím is elárulja, nem állhatom meg szó nélkül, hogy néhány szót ne szóljak a klubban látható rajzokról és tárgymontázsokról. Sokan vitatkoznak arról, vajon milyen műfaj a karikatúra? Szerintem a karikatúra nem műfaj, hanem világszemlélet, vagyis az a mód, ahogyan az ember — aki történetesen éppen rajzol — szemléli a világot. Aki erről többet szeretne tudni, szemlélje meg rajzaimat és tárgyaimat.

A kiállítás megtekinthető **a Gábor Andor klubban (VIII., Gyulai Pál u. 14.)** május 2-ig, munkanapokon 13—17 között.

A márciusi 3. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének megfejtése:

„Mindennek tudja az árát, semminek sem ismeri az értékét."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:
Dékány Dánielné, Ladánybene, 6045
Zseli István, Rönök, Alkotmány u. 53. 9954
Tihanyi Józsefné, Bp. Üllői út 29. 1091

A nyereményeket postán küldjük el.

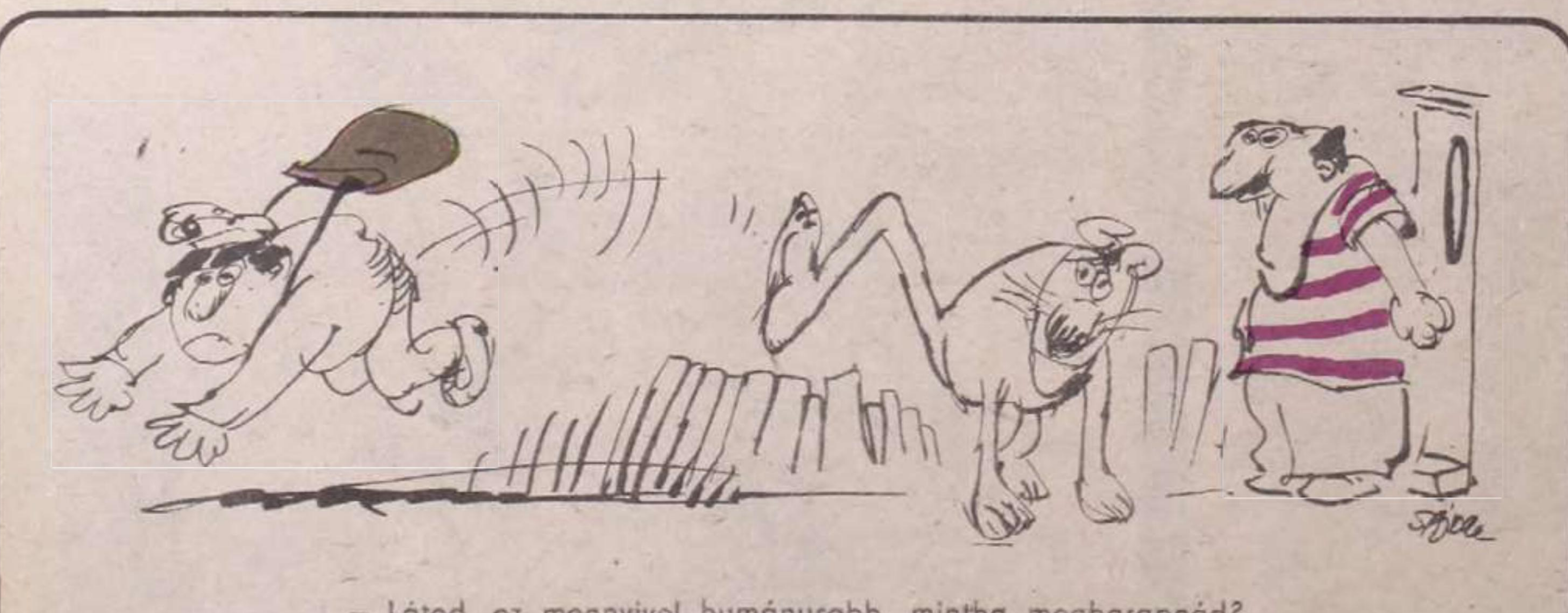
MÁR A FOCIBAN IS?

– Amióta a hátvédhármas gmk-t alakított, nem kaptunk gólt...

A lord így szól az inasához:
— Hozza ide a távcsövemet, temetésre megyek.
— Miért kell ehhez távcső, Sir?
— Mert távoli rokonom halt meg.

– Látod, ez mennyivel humánusabb, mintha megharapnád?

AZ OLVASÓ OLDALA

LÉPCSŐZET

Hajdanában a legtöbb gyárban hajnali hatkor kezdődött a munkaidő, az élelmiszerüzletek jelentős része is ekkor nyitott, nyolckor kezdődött a tanítás az oktatási intézményekben, s fél kilenckor kezdtek kávéra csoportosulni a titkárnők köre a hivatali dolgozók. Ebből persze kitűnik, hogy egy-egy igen rövid időszakban százezrek közlekedtek egyszerre, amiért is villamosaink és autóbuszaink fokozatosan közúti szocialista szaunává változtak.

E tarthatatlan állapot megszüntetése érdekében egyre többet kezdtek beszélni a lépcsőzetes munkakezdésről. Idilli kép tárult fel a reggeli utazók előtt: a lépcsőzetes munkakezdés következtében oly sok szabad hely lesz majd a villamosokon, autóbuszokon, trolikon és az időközben bekapcsolódott metróban, hogy nem csupán a tolongás szűnik majd meg, hanem a szabad helyek alkalmasak lesznek művészitorna-bemutatókra, meghívásos kerékpárversenyekre és díjlovaglásra.

Emlékszem, én is ezeket az idilli képeket láttam magam előtt, különösen akkor, amikor a metró ajtaja becsípte az orromat, vagy amikor a villamoson egy kisebb katonai alakulat gyakorolta a helybenjárást lábaimon. Tűrtem a fájdalmakat, mert tudtam, hogy egyszer majd bevezetik a lépcsőzetes munkakezdést, minek következtében újra harmónikus lesz családi életem, újra imádni fognak a nők, és újra beválasztanak a lakóbizottság levelező tagjai közé.

Aztán elérkezett az idő, amikor a lépcsőzetes munkakezdés már nem az álmokat, hanem a valóságot jelentette. Ma már a legtöbb gyárban hajnali hatkor kezdődik a munkaidő, ekkor nyit az élelmiszerüzletek jelentős része is, nyolckor kezdődik a tanítás az oktatási intézményekben, viszont a hivatalokban is nyolckor kezdenek kávéra gyülekezni a titkárnők köre a dolgozók. Íme, ez az igazi lépcsőzetesség, mely megszünteti a zsúfoltságot. Hogy ez így van, arra akár kezemet is adom. Feltéve, ha ki tudom húzni a metróajtóból!

Vezda János

DIAGNÓZIS-DÍJ

A konyhai vízmelegítő (boyler) nem adott elég meleg vizet — ilyesmi előfordul — a javításra kijelölt FÉG márkaszerviz pedig telefonbejelntésre szerelőt ígért. A kiszállásra pontos időt nem adnak meg, csak annyit lehet tudni, hogy valamikor reggel 8 és délután 17 óra között érkezik.

A FÉG márkaszerviz Révész -utcai részlegének szakembere délben érkezik, tíz perc alatt megállapítja a hibát — vízszelep és vezetőcsap cseréje szükséges — majd kiállít egy számlát. (No. 37749) A hibamegállapítás munkadíja 76 Ft + kiszállás 30 Ft, az összesen 106, majd közli, hogy a javítás, melyet néhány nap múlva végeznek majd el, 150 Ft anyag- és 150 Ft munkadíjat foglal magába. (No meg ismét egy napon át lesni a szerelőt.)

Javítás helyett csupán hibamegállapítás történt 106 forintért, amelyet „természetesen" — amint ezt a szerviz reklamációs osztályán közölték — a végső számlából nem vonnak le.

Pap János
Budapest

KÉT KERÜLET HATÁRÁN

A rádióból értesültem arról, milyen balszerencsés volt az a festőművész, akit a Csalogány utcában ismeretlen tettes légpuskával lábon lőtt. Nadrágja elszakadt, izomzúzódást szenvedett, ami már önmagában is kellemetlen, de az igazi bonyodalmak csak ezután kezdődtek. Nem sikerült ugyanis postosan tisztázni, hogy a bűncselekmény az I. vagy a II. kerületben történt-e, emiatt feljelentését két helyen, két-két példányban kellett benyújtania. Gondolom, az illetékes rendőri szervek az eset összes körülményeinek alapos mérlegelése után döntik majd el, melyikünknek kell eljárniuk az ügyben.

Miután páncélozott Trabanthoz és golyóálló ruhához meglehetősen nehéz hozzájutni, javaslom: ne sétálgassunk két kerület határán. Inzultusok persze ennek ellenére is érhetik az embert, viszont a feljelentést elegendő egy helyen két példányban megtenni. Ezáltal időt és postaköltséget takaríthatunk meg.

Dr. Varga Péter
Budapest, Enikő u. 3. 1163

TÜCSÖK és BOGÁR

20.35: KÖZKÍVÁNATRA!
Ami a karácsonyi műsorból kimaradt
Közreműködnek többek között:

Tessék csak mondani: hogy az isten csodájában kívánhatja a köz azt, amiről nem is tudja, hogy létezik, hiszen kimaradt?
(Az RTV újságban bukkant rá Miklós Gábor)

lakásban 264 a lakók száma s a legnagyobb a zsúfoltság Szabolcs-Szatmárban, ahol a megfelelő adat: 315 lakó lakásonként.

Sok jó ember kis helyen is elfér?
(A Magyar Hírlapban találta Nagy János szakcsi olvasónk)

ÚJ HATÁSOS eszköz a gépkocsik korróziójának hosszantartó védelmére!
Értesítjük vevőinket, hogy

A rozsdáért mindent, a rozsdát semmiért!
(A Zalai Hírlap hirdetései között találta Varga Ferenc, nagykanizsai olvasónk)

San Francisco, Los Angeles és Toronto. A legolcsóbb főváros: Sao Paulo (Brazília).

São Paulo annyira olcsó, hogy már nem is főváros!
(A Hétfői Hírekben találta Komlósi Mihályné, orosházi olvasónk)

A barna hajú, mindössze 170 cm magas, 1 kilós gyorskorcsolyázó eddig is „fenegyerek" hírében állt, nagy sikere után azonban alig lehe-

Karcsú!
(A Népsportból ollózta Thán Krisztina, keszthelyi olvasónk)

Egynyári, vagy évelő?
(A kártyanaptárt beküldte Vas Miklós)

— Akinek tettek föl már hidat, ismeri a gyönyörűségeit. A hiányzó fogat lereszelik, és erre kapaszkodik a pótolt fog. Kellemetlen hosszú procedura a le-

Ha a hiányzót reszelik, legalább nem fáj!
(A Nők Lapjából ollózta Soltész Zsuzsanna, hatvani olvasónk)

CIKKÜNK NYOMÁN

„FOLTOZGATÁS"

A Ludas február 23-i számában tettem szóvá, hogy a bőrcipőkön vizes idő esetén nehezen eltávolítható foltok keletkeznek. A panaszra hivatalos helyről még nem kaptam választ, ám érkezett egy levél Peredy Ferencnétől (Budapest, Hadak útja 54. 1119), aki a problémát részben orvosló javaslatot írt le. Ő azt hallotta, hogy a „sófoltok" tejes kezeléssel, lemosással eltüntethetők. Ki is próbálta a módszert és az eljárás bevált. Ez is valami, bár az optimális megoldás nyilván az lenne, ha a „foltozgatás" egyáltalán nem fordulna elő, arról nem is szólva, hogy bár egy pohár tej, mint a reklámból tudjuk, tiszta fej — de hogy a tiszta cipő is összefüggésben legyen a tejjel, az már kicsit furcsa...

Bódi István
Szolnok, Óvoda u. 6/A.
5000

JEGYEK ÉS EMBEREK

Igen érdekesnek találom, hogy a napilapok és néhány hetilap — a nyomdai átfutás miatt — már hetekkel előre értesülnek a várható mozisműsorról, s valószínűleg a mozik vezetői is kapnak tájékoztatót. Mégis, a Filmmúzeum és a csak délután játszó mozik kivételével valamennyi budapesti filmszínházban csak egy napra van elővétel. Furcsa ellentmondás, hogy amikor hetekkel előre meghatározzák a filmszínházak műsorát, nem képesek, vagy nem akarják a mozijegyeket legalább két-három nappal korábban eladni. Pedig ezzel a sorban állás okozta bosszúságot is csökkenteni lehetne.

Kérdésem: miért nem érdeke ez az illetékeseknek?

Jurás Ferenc
Budapest, Mező Imre u. 16. 1086

TÁRGYALÁSON

című rejtvényünk megfejtése:

— Bíró úr, már maga is kezdi? A nejem már agyongyötört miatta.

200—200 forintot nyert:

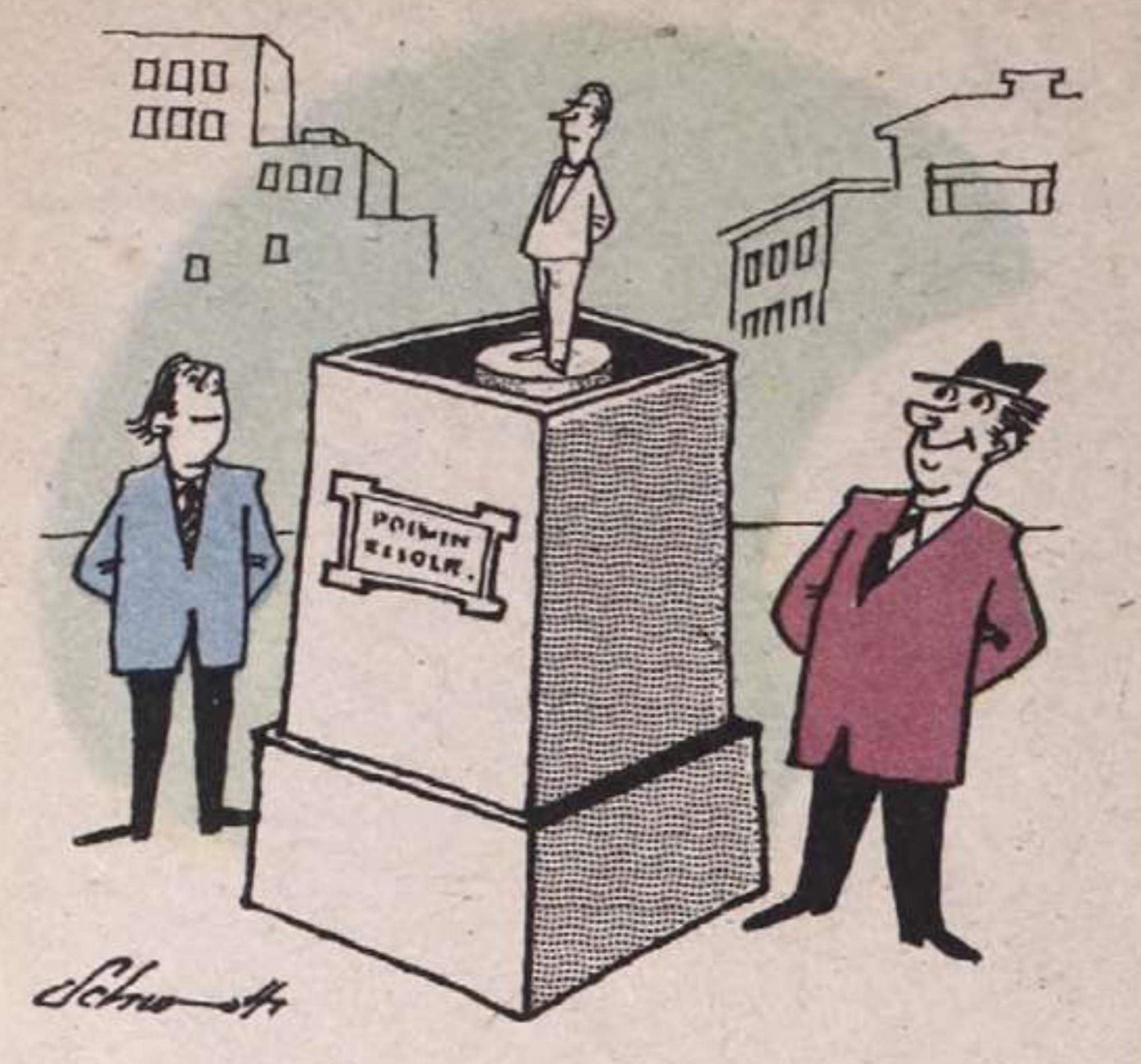
Dubányi Klára, Gyula, Béke-sugárút 24. 5700

Ivanics Károly, Tápiószele, Hunyadi út 15. 2766

Molnár László, Bp. Pozsonyi u. 6/A. 1045

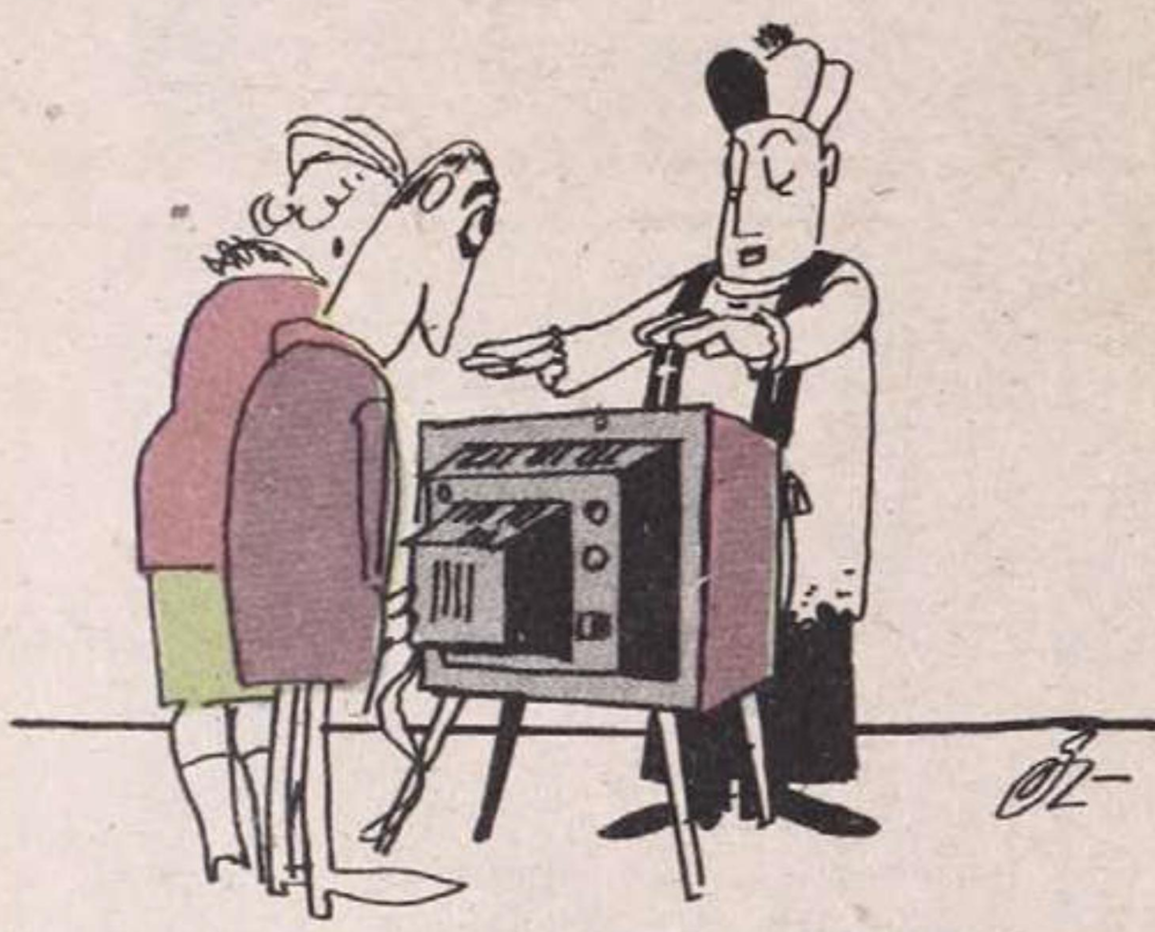
A nyereményeket postán küldjük el.

ÚJRAÉRTÉKELVE

MUNKAINTENZITÁS

– Eddig nem sok áldás volt rajta!

A híres Pelétől megkérdezték:

— Minden futballistának tudnia kell játszani a fejével?

— Feltétlenül — válaszolta a futballkirály —, különösen, ha a lábával nem tud!

A kisfiú a nagymamájával együtt az őslénytani múzeumban kiállított állatokat nézi.

— Képzelem, nagymama — jegyzi meg a lurkó —, mennyire féltél ezektől a szörnyektől, amikor kislány voltál!

TRIBÜN

Kevin Keegan:

— Sosem vállalok 11-es rúgást. Esetleg kihagyom és akkor a feleségem nagyon dühös rám.

●

Gudrun Hauss és Walter Harner az NSZK egykori kitűnő műkorcsolyázó párosa évek óta a „Holiday on Ice" társulatában dolgozik. A nyáron végre szabadsághoz jutnak és akkor sürgősen pótolni akarnak valamit.

— Az lesz az első, hogy összeházasodunk. A jégrevü nagy zűrzavarában ez mostanáig teljesen kiment a fejünkből.

●

A fiatal játékos nagyegyesülethez szerződött, mire rögtön a válogatott keretbe is bekerült.

— A labdarúgásban az a legfontosabb — nyilatkozta —, hogy helyezkedni tudjon az ember. Megfelelő pillanatban a megfelelő egyesületnél kell lenni!

●

Gianni Franceschi, az olaszok vegyesúszó Európa-bajnoka:

— Most aztán igazán érdemes hajtani, hogy az ember bekerüljön az olimpiai csapatba. Az Olimpiai Bizottságtól három teljes rend remek ruhát kapunk az útra.

●

Ki a felelős azért, hogy kikaptunk?

— A külföldi edző.

— Nincs is külföldi edzőnk!

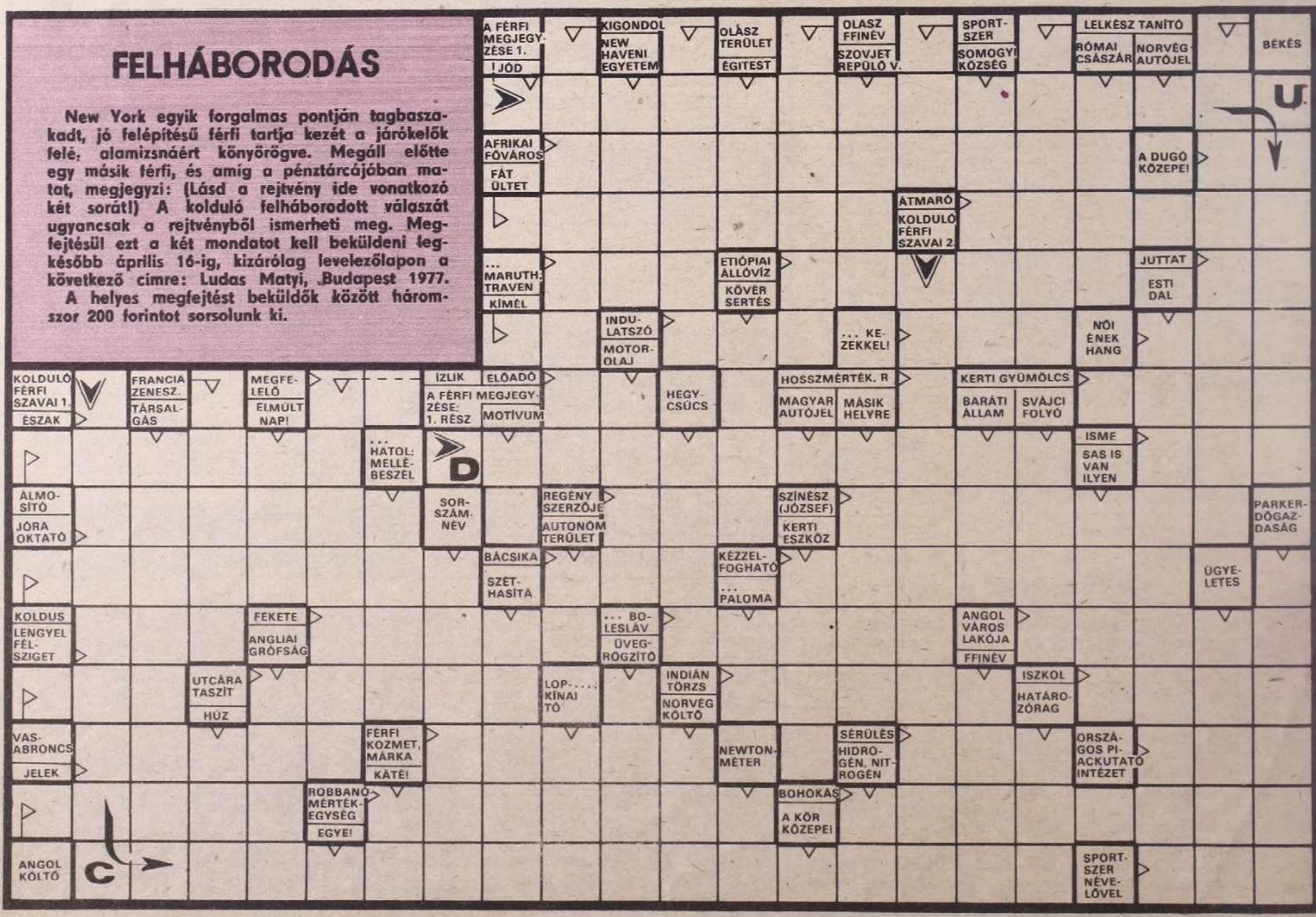
— Nekünk nincs, de az ellenfélnek van!

(p. p.)

FELHÁBORODÁS

New York egyik forgalmas pontján tagbaszakadt, jó felépítésű férfi tartja kezét a járókelők felé, alamizsnáért könyörögve. Megáll előtte egy másik férfi, és amíg a pénztárcájában matat, megjegyzi: (Lásd a rejtvény ide vonatkozó két sorát!) A kolduló felháborodott válaszát ugyancsak a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésül ezt a két mondatot kell beküldeni legkésőbb április 16-ig, kizárólag levelezőlapon a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

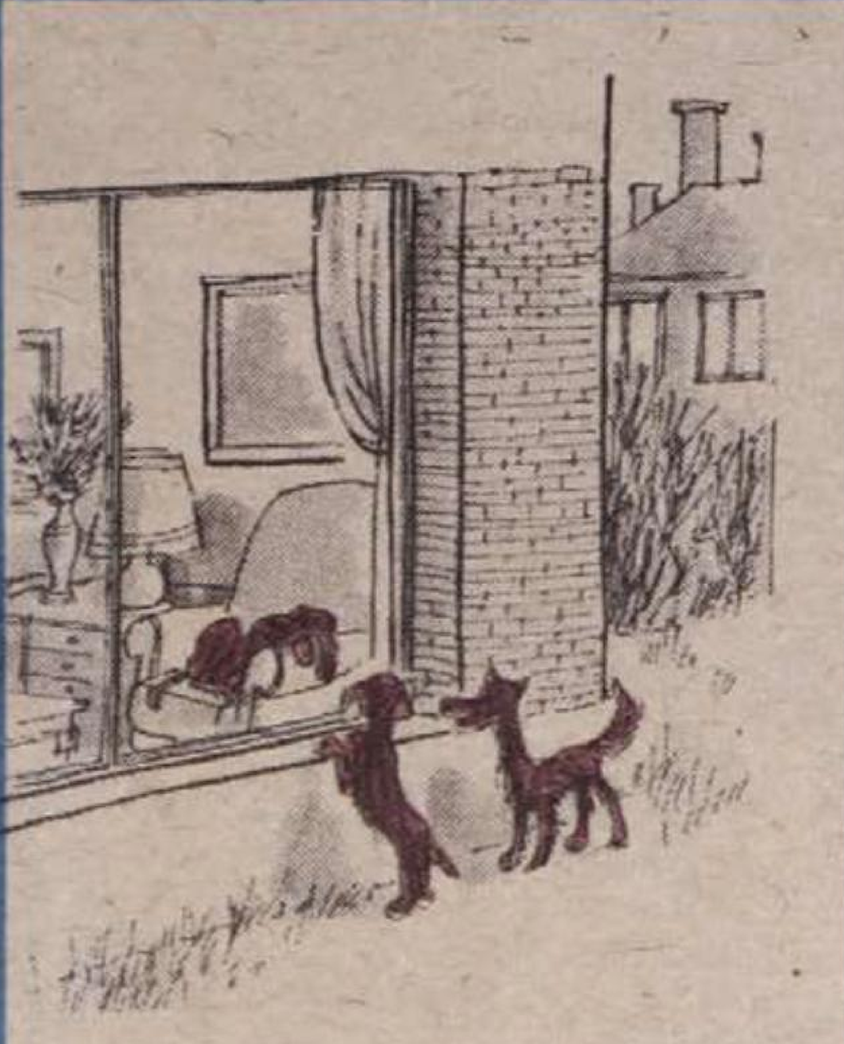
IMPORT HUMOR

BARÁTUNK, A KUTYA

Oto Reisinger rajzai

– Az enyém felszolgálás közben vidám bordalokat is énekel!

– Méghogy pedigréje van! Na bumm, és mire megy vele?!

– Ezzel legalább nem kell minden fánál megállni!

– Miért szobapincsivel járok? Mert ez egy titkosrendőrkutya!

– Amíg önök szabadságon voltak, a kutyuskájuk egészen összebarátkozott velünk!

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215–96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,– Ft, negyedévre 39,– Ft, egy évre 156,– Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
84.2308/20-15
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134–0611
Index: 25 504

HEGEDŰS ISTVÁN:

A szakma mesterei

